

Diss.

3414

21

58.

QVAM

CASPARO MATH. Müller

H. T. PRO-DECANO

PUBLICO ERUDITORUM EXAMINI AD D. I. MART. 1712
SUBMITTET

DICASTERII PROVINC. ADVOCATUS ORDIN.

1712.

30

DISPUTATIO IN AUGUSTIS 1717

COMPTON
THEATRO
TUM
OCCURRENT
APPELLATIO

IN THE ANNUAL CRATIA
AT COMPTON THEATRO
IN THE ANNUAL CRATIA

COMPTON THEATRO
TUM
OCCURRENT
APPELLATIO

Bayerische
Staatsbibliothek
München

COMPTON THEATRO
TUM
OCCURRENT
APPELLATIO
JOHANNES
TUM
OCCURRENT
APPELLATIO

Ad Dnum Candidatū.
VIR Prænobilissime atque Consultis-
sime, Fautor certissime!

Nſigniter mihi gratulor, VIR
CONSULTISSIME, quando
mihi licuit in notitiam TUI
pervenire; mox enim ubi me
Pro-Decano ad Examina con-
ſueta pro conſequendis Summis
in utroque Jure honoribus TE
admitti petiſti, ex vultu TUO
legere potui inſignem TUAM
humanitatem, & ex diſcurſu, quanvis eo tempore
brevis, quod ſtudia TUA non ſuperficiarie, ut ho-
die plerumque fit, tractaveris; Petebas Muſæolum quod-
dam in ædibus meis, & ut meo TIBI convictu uti liceret,
annui facile, nec, id feciſſe, pœnitebat, impri-
mis, cum Diſputationem TUAM Inauguralem TIBI
transmittere placeret, nam ex Lectione hujus pri-
mo ſtatim intuitu vidi, in Jure Communi inſignem
TE collegiſſe theſaurum, nec minus, cum Patriæ
prodeſſe ſtudeas, TE ſollicitum eſſe, ut ejus quo-
que addiſcas jura, benignarus, turpe eſſe cauſas
in foro peroranti, Jus, in quo verſatur, ignorare,
ubi vero poſt TUUM hic acceſſum intimiore,
TUA

TUA mihi licuit conversatione uti & sermones Tecum conferre, eo magis mihi gratulatus sum, nam sicut ex humanitatis ratione falsus es, quod subtilitatibus Juris TE non dicaveris, ita, sine fuce loquor, talem TE in Praxi *inprimis*, nam Theoriam non neglexisti, inveni, qualem in hac ætate TUA vix speraveram. Verum modestia TUA non permittit in laudes TUAS ulterius excurrere, sed, uti *Prænobilissimo TUO* Parenti de tali Reipublicæ nato filio gratulor, ita summum imploro Numen, servet TE cum *Nobilissima Tua Sponsa*, mox, *Conjuge* nec non Parentibus incolumem, Conatibus TUIS benedicat & prospera quæque quam largissime concedat, hoc animitus precor.

PRÆSES

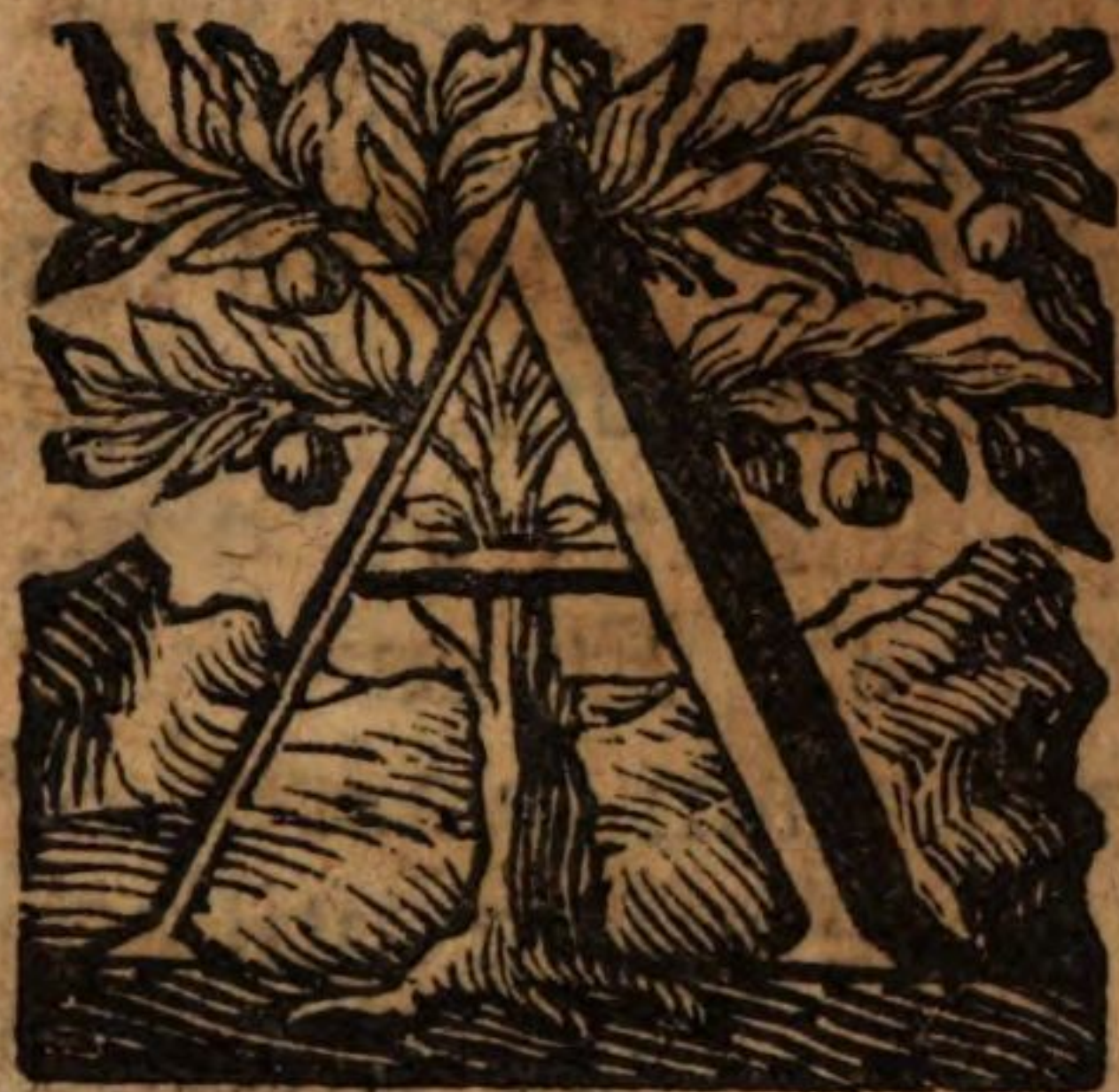
SECTIO I. TRACTANS GENERALIA

Q. D. B. V.

SECTIO I.

CONTINENS ETYMOLOGIAM, HOMONYMI-
AM, SYNONYMIAM ET DEFINITIONEM.

§. I.

Rduum, & ut cum JUSTINIANO
§. 2. *Proæm Instit.* loquar, quasi
per medium profundum eundum
esse mihi videtur, materiam
de competente foro Violantium
privilegium Cæsareum de non
appellando tractandam suscipi-
enti, non solum ob ejus Excellen-
tiam, sed etiam ob privilegiorum

diversitatem, sed cum animo ingenuo nil tam difficile,
quod non possit indefesso studio superari, & mihi non
immerito pro virili tentandum, quantum circa hanc
materiam valeam.

§. 2. Antequam vero hanc ipsam aggrediar materiam,
non iniquè, ne illotis, ut CAJUS in *L. facturus 1. ff. de
Orig. Jur.* inquit, manibus ad hunc laborem accedam, de
derivatione & significatione vocum, tanta tamen bre-
vitate, quantum possibile, quædam præmittenda esse
duco, ex vocibus enim & nominibus quodammodo etiam
apparet, quemadmodum res intelligenda, per *L. 6. ff.
de bon. damnat.*

§. 3. Occurrit itaque primo, vox *Competens*, quæ
testante FABRO in *thesauro sub voce*: peto, aliàs à Vo-
ce *peto* oritur, & composita est à dicto verbo, *peto* & præ-
positione

A

positione, *cum*, quasi, *simul peto*, ita competitores conjugii, wann zwey nach eine Junffer freyen/ nobis vox *Competens*, notat, quod germanicè effertur, *gebührend*, ut sensus sit, da einer gebührend belanget wird. Forū autem dictum à *fando*. vid. Disput. DN. D. HEINSII, *De Foro Legati delinqv.* sub Præsidio *Pro Decani mei* habita, add: Disput. DN. de RAUCHB. jam Consiliarii Aulici, *de Foro Legati contrahentis* sub *EjusDEM* Præsidio habita, ut jam non dicam, quod locum etiam rerū venaliū *Kauffplatz*/ *Markt* notet, sumitur quoq; quia Romæ in forō Judicia exercebantur, pro actu Causarum & administratione negotiorum Civilium, quæ ad Jus pertinebant, FABER. *sub voce forum*, insuper notat quoque locum judicii, unde *Isidorus* judicium definit, quod sit, *exercendarum litium locus*. C. 10. X. De V. S. Et cum hæc posterior significatio ad præsentem materiam quadret, & unum vocabulum absq; altero commode atqve utiliter explicari non possit, non ignorari debet, quod in sensu Juridico forum competens dicatur locus, ad quem aliquis ab eo vocatur, qui de causa controversâ cognoscendi potestatem habet. confer. LAUTERB. *ad Tit. ff. De judic.* Germanice secundum venerandam antiquitatem dicitur, *Handmahl* / eine beqbehmliche ordentliche Gerichts- statt. teste CALVIN. *in Lexic. Jurid.* Synonyma hujus toto die in Judiciis tam superioribus, quam inferioribus usitatæ voces sunt Judicium, nec non Tribunal competens, per L. *sed & hæc* 35. §. 2. ff. de *Procurat. & defensor.*

§. 4. Seqvens vox *violare*, transfertur ad varia & sic non tantum pro corrumpere, profanare, vitiare &c. (de quibus sub voce *Viola*, à qua originem trahit, videri potest FABER. *in thesauro*) accipitur, sed & juri Legationis, Sacris, muris, foederibus, Legi & Privilegiis

legiis commode applicari potest, præsertim cum in *L. i. C. de petit. bonor. sublat.* ex hac ratione, peccans contra Leges, *Violata* Legis reus dicatur, quæ posterior acceptio & nobis placet, cum de violante privilegium sermo noster in præsentī sit.

§. 5. Privilegium à quo dicatur, nostrum propositum non est, ut sollicitè disquiramus, cum alii eam vocem ab adjectivo *privus*, *a*, *um*, qua Veteres teste GELL. *lib. 10. c. 20.* & REINKING. *lib. 2. Cl. 3. c. 8. n. 46.* pro *singulis*, utebantur, quo in sensu privilegium dicitur Lex, quæ *privis* hominibus datur. CIC: *pro domo sua.* alii, à *privando*, quia privat legem generalem, vel, *corrigendo*, derivant, de quibus fufius videre licet BACHOV. *ad §. 6. Instit. de Jur. natur. gent. & Civil. verb. plane ex his quædam &c.* Sed unicuique suam opinionem relinquentes tantum videamus, quot modis accipiatur. Sumitur itaque (1) pro prærogativa aliqua non ex jure singulari, sed communi descendente, uti probat BACHOV. *de pignor. & hypothec. lib. 4. cap. 1. & 8.* Sic ex jure communi quando plures concurrunt hypothecarii prioritas tribuit privilegiū, juxta vulgatum: qui prior tempore potior jure *L. 14. ff. Qui potior: in pign.* (2) pro quovis beneficio à Principe emanante, ROSENTHAL. *de feud. Cap. 1. Concl. 7. lit. D.* (3.) pro eo quod de uno, vel in unum, non vero in totum ordinem conceptum est, atq; sic in *L. XII. tabb.* accipi affirmant CUJAC. *in Observat. Lib. 15. Cap. 8.* RITTERSHUS. *ad L. XII. tabb. cl. 2. c. 2.* (4). pro Constitutione juri communi derogante, sive in unum, sive in totum ordinem, veluti militum, studiosorum, Nobilium &c. fit concepta ARUM. *Vol. 3. Discept. 26. th. 28.* Hac ratione vero privilegium iterum sumitur pro eo, quod vel in odium, vel in favorem alicujus concipitur, per §. 6. *J. de Jur. nat. Gent. & Civ.* quamvis enim quidam hanc divisionem

nem privilegii in odiosum, & favorabile, ideò impugnent, quod omne privilegium sit favorabile intuitu privilegiati, odiosum verò, respectu ejus, contra quem ille privilegio suo utitur, ita privilegium mulieris, quod ex fidejussione sua non teneatur, est ei favorabile, odiosum verò illi, contra quem eò utitur, nihilominus tamen & si causam impulsivam respexeris, tolerari hæc distinctio potest, ut *favorabile* dicatur, cujus causa impulsiva est *favor* personæ, ut in SCto Vellejano, & *odiosum*, cujus causa impulsiva est odium, ut in SCto Macedoniano. L. 40. pr. ff. De Condition: indebit. In priori significato reperitur apud CICER. *pro dom. sua*, in posteriori passim in jure nostro occurrit. vid. BACHOV. ad §. 6. Inst. de J. N. G. & C. & ad tit. ff. de Constit. Princ. n. 6. Et hæc posterior significatio ut notissima, ita & nobis in præsentī maxime arridet. Alio vocabulo & quidem antiquo, privilegium vocatur quasi privata Lex, it. Jus singulare L. 16. ff. de L. L. beneficium L. 23. § 1. C. de Nupt. L. pen. ff. de Constit. Princip. nec non Constitutio personalis §. 6. *sed & quod Principi &c.* Inst. de J. N. G. & C. L. 1. ff. de Constit. Princ. Prærogativa, indultum, jureq; Pontificio, ut taceam reliqua, dispensatio, de quib: vid. DAN. OTTO de jur. publ. cap. 12.

§. 6. Succedit nunc seqvens in Rubr: vocabulum nempe: *Cæsareum*, in cujus tamen evolutione, ut in prioribus, brevissimus ero, cum unicuique constet, hoc vocabulum a *Cæsare* derivari, quod cognomentum fuit in gente Juliâ Post C. Julium factum est hereditarium Imperatorum; procedente tempore eodem nomine appellati sunt, qui vivò Imperatore designati erant Augustæ Majestatis heredes, quos hodie vocamus Reges Romanorum vid. L. 7. C. de Malef. & Mathem. hodie plerumque Imperatori tribuitur, unde in antiquis numismatibus ad indolem

dolem græcæ lingvæ, ubi dicitur *καίσαρ*, scribitur, Caesar, quod erat nomen Imperatorum Romanorum, ita Germanice effertur *Kaiserlich* / Et hinc sæpius scriptum legimus, domus Cæsarea, numen Cæsareum, Cæsarea Majestas, *Kaiserliche Majestat* &c. de quo, cum per se clarum, nil amplius proposituri ad significationem ultimæ vocis nos vertamus.

§. 7. Est itaque quæ restat, vox: *appellare*, quæ ita dicitur à præpositione *ad* & *pello*, *pellare*, antiquo & inusitato vocabulo, quod est, *voce citare*, ut quis adsit & prope nos veniat. MARTIN: in *Lexic. Philolog. voce pello*, vel *blandius sollicitare*. MERCK. in *Castell. Latin. Sermon. voc. pello*, vid: etiam PEROTTUS in *cornu copie col. 851. v. 21*. Litera D. autem in præpositione Euphoniæ causa mutatur in P. ut fiat *appellare*, FUCHT: de *Solemn: appell: cap: 1. n. 2.* Accipitur hoc verbum variè (1) enim significat nominare, vocare, ut *L. 1. pr. ff. de J. & J. Pr. 1. Instit. de testam. ordinand. §. 1. J. de Jnterd:* (2) auxilii gratia aliquem implorare, it: orare: (3) alloqui, Cicer. ad Trebon: lib. 15. Epistol: (4) attentare blanda voce pudicitiam Virginis, Ulpian: in *L. Item apud Labeonem 15. §. 15. & 20. ff. de Injur.* (5) Interpellare, vel debiti admonere. VALER: MAXIM: *Lib. 4. cap. 8. §. 3. p. m. 197*. JULIAN: *L. 16. §. fin: ff. de fidejuss:* In sensu Juridico (6) ut reliqua non attingamus, denotat appellationem interponere *L. 3. C. de appellat: h. e.* ab inferiore Judice ad Superiorem ob gravamen ab inferiore judice illatum provocare, & ut illud à Superiore corrigatur, petere, quod vulgo dicunt appellire. *L. 1. ff. de appellat: & tot. tit. Cod. eod:* quæ posterior acceptio est hujus loci, dum sæpissime & quotidie videmus etiam in hac provincia, causas per appellationem ab inferiore judice ad judicia SERENISSIMI NOSTRI DUCIS REGEN-

GENTIS, & hinc positis ponendis, ad Cameram Imperialem, vel iudicium Aulicum devolvi.

59. §. 8. Competentis fori violentium privilegium de non appellando definitio patet ex generali definitione Iudicis competentis, & cum hic definiatur, quod sit Iudex, apud quem Jus est de aliqua re cognoscendi *L. 35. ff. de Procurat. & Defensor.* vel quod sit Iudex congruus ad quem cognitio rei pertinet, per *L. penult. ff. de Jurisdic. it.* per *L. 2. ff. si quis in Jus voc. non iur.* & à quo pars cogi potest *tot. tit. X. de for. compet.* hujus definitio & ad illud applicari potest, quod sc. sit Iudicium congruum, ad quod cognitio super violatione privilegii de non appellando spectat, & quo violans cogi potest. vid. supra §. 3.

§. 9. Pertractatis ita, quæ ad evolutionem verborum pertinent, nolumus circa ea ulterius hæerere, ne promissis prolixiores simus, sed ad pleniorē Thematis principalis deductionem pedem promovebimus, impossibilem vero eam existimamus, nisi prius de Beneficio appellationis quædam præmittantur, hinc condonabit B. L. quod in pertractandâ hâc materiâ sequentem simus servaturi ordinem, ut (1.) de beneficio appellationis in genere, (2.) de privilegiis de non appellando, & illis quibus hæc data, (3.) de Violatoribus eorumq; pœna, & (4.) de eo, qui de commissa actionem, & ubi, instituere possit, agamus.

SECTIO II.

DE

BENEFICIO APPELLATIONIS IN GENERE:

§. I.

Appellationis beneficium origine vetustissimum & omni jure approbatum est. De Jure Divino vide textū *Act. 25. v. 11, & 12.* hic enim Paulus, cum à Sacerdote

dote magno & primoribus Judæorum accusaretur, à Præfide Provinciæ Fefto, ad Cæfarem appellavit. De Jure naturæ res certa est, cum absque dubio defenfio fit Juris naturæ, appellatio verò est species defenfionis, quâ, qui se gravatum sentit, superioris petit auxilium, & sententiæ gravantis reformationem, & utut negari nequeat, talia remedia suspensiva hodie sæpissimè à temere litigantibus in abusum trahi, abusus tamen usum non tollit, nec defunt pœnæ, hōc, & aliis remediis abutentibus præfinitæ, conf. TREUTL. *Vol. 2. Diss. 33. th. 1. lit. a.* COTHMAN. *Vol. 2. Resp. 96. n. 70.* de jure autem civili appellationem esse permissam, qui in dubium vocaverit, eum plane hospitem in eò jure, esse oportet, vid. *tot. Lib. ff. De Appellat.* consentit jus Canonicum, vid. *t. t. X. De Appellat.* De Jure Camerali videre licet GAIL. *Lib. 1. Observ. 119, 120, 123. & 130. n. 10.* MYNSINGER. *Cent. 5. Observ. sing. 90.* ORDINAT. CAMERAL. *P. 2. tit. 28. RECESS. IMPER. de anno 1654. §. In appellation. Sachen &c.* cui & adstipulatur Jus nostrum Mecklenburgense, *Affecur. Revers de anno 1572. verbis: Zum fünfften soll manniglichen frey stehen &c. it: de anno 1621. §. 5. & 49.* ORDINAT. PROVINCIAL. *P. 2. tit. 37.* ORDINAT. CANCELL. GUSTROV. *P. 2. tit. 38. de Appellationibus. RESOLUT. 1. ad gravam. Jud. de anno 1701.*

§. 2. Hinc constat, quod nec Statuto vel consuetudine hoc beneficium tolli possit, nec Status Imperii jurejurando subditos suos adstringere possint, ne a sententiis in Curiis illorum dictis provocent, *Recess. Imper. de anno 1532. Ratisbonn. Tit. 2. §. 26.* Nachdem auch etliche Stände &c. ORDINAT. CAMER. *P. 2. Tit. 28. §. 1.* Und dieweil bißhero &c. MEV: *P. 1. D. 222.* GAIL. *1. Obs. 35. n. 12. §. 9.* quia appellatio est species defenfionis, quæ ut
jam

jam dictum, nemini gravato deneganda COTHMANN. *Vol. 4. R. 4. n. 18* COVARRUV. *practic. quest. Cap. 23. §. 6. vs. non negamus &c.* accedit, quod postquam publicâ auctoritate, & imperii Lege Camera Imperialis constituta, nullius constitutione effici possit, ne ad eam in causis aliâs appellabilibus, nam in quibusdam, ut in Criminalibus, Camera non recipit appellationem, vid. MEV. *P. 1. Dec. 52. n. 4.* appelletur, BACHOV. *ad Treutl d. l. & hinc talia statuta, quæ appellationem omnino excludunt, tendunt in præjudicium superioritatis, cujus jus præ cæteris eminens est extrema provocatio. MEV. P. 1. D. 222. n. 6.* Statuta tamen appellationem limitare atq; restringere, illiq; formam & modum præscribere bene possunt, GAIL. *1. Obs. 124. n. 1. sqq.* TREUTLER: *Vol. 2. Diss. 33. th. 1. lit. 4.* MYNSING. *cent. 3. Observ. 56.* quorum, ut taceamus reliqua, spectat, quod non appellandum, nisi juramento de non temere appellando, vel cautione præstita.

§. 3. Appellare omnibus, non tantum illis, qui gravati vel condemnati sunt, ipsis, sed & illis quorum interest *L. 4. §. 2. L. 5. §. 1. ff. De Appellat. L. 2. §. 2. ff. Quand. appell.* GAIL. *L. 1. Obs. 22. n. 5.* TREUTLER. *Vol. 2. Diss. 33. th. 2.* permittitur, à cujusque judicis pronuntiato gravatoriali. CARPZ: *process. tit. 18. artis. 1.* Exceptis tamen excipiendis, de quibus mox pluribus, hoc tamen ordine, ut ab inferiore gradatim ad proximè vel immediate superiorem, nullo intermedio omisso, provocetur. GAIL. *1. Observ. 119. n. 2.* MYNSING: *Cent. 1. Observ. 67. in princ.* STRYCK: *in Introd. ad Prax. cap. 23. §. 4.* THOENNICK: *Advocat. prud. in appellat. instant. Sect. 3. n. 1. & 35. vid. MEV: p. 1. Dec. 129.* BRUNNEM: *in Proc. Civ. c. 28. n. 39. & seqq. & talia tam interponendæ, quam introducendæ, & justificandæ appellationis, de quibus inter alios STRYCK. cit. loc. fusè agit, rite observentur.* §. 4. Ser

§ 4. Servatis his, appellatio nemini, five sit interposita viva voce, five in scriptis, à Superioribus Judiciis deneganda, *L. 1. pr. ff. L. 20. & 30 Cod. de appellat.* præsertim cum quorundam Judicum Inferiorum, de quorum origine videre est *Disput. Juridic. de Jurisdictione superiore five altâ, & inferiori five bassa secundum mores Germanorum sub Præs. Dn. ENGELBRECHT: Helmstad. habita sect. 1. §. 9. sq.* iniquitas & Imperitia interdum hodierno Seculo tam magna, ut super justitiâ vel injustitiâ appellationis, seu relevantia gravaminum, & an appellationi à sententiis & Decretis secundum Jurisprudentiam illorum cerebrinam sæpissime conceptis interpositæ deferendum sit, cognitionem, quæ tamen Judicibus superioribus, ad quos appellatum, solummodo competit, COTHMANN. 3 R. 40. n. 75, sibi arrogare velint, & ita parti gravatæ jura sua ulterius in secundâ instantia proponendi & non deducta deducendi facultatem, jure tamen concessam, adimere conentur.

§. 5. Appellari autem hodie potest tam ab Interlocutoria, quod jure civili fecus, ubi ab interlocutoria appellare non licebat, *L. 2. ff. de Appell. recip. L. 7. C. Quor. Appellat. non recip.* quam à definitiva, WESENBEC. in *Comment. ad ff. de Appellat. n. 8.* à sententia vitio nullitatis laborante, RAPHAEL. CUMAN. *Cons. 44. n. 5.* JAC. HEINRICHMAN: *Cons. 31. n. 11. tom. 3.* licet & querela nullitatis parti competat, quæ cum beneficio appellationis alternativè interponi potest. LYNCKER: *Cons. 168 n. 20. & 21. à Decreto, ID. Cons. 65. n. 140.* ab omiſſa condemnatione in expensas, præsertim quando petitæ, MYNSING. *Cent. 2. obs. 22.* à relaxatione juramenti, LYNCKER: *Cons. 139. n. 9.*

In Criminalibus, si tractentur processu ordinario, etiam admittitur appellatio, non tamen ad Cameram, vid. supra § 4. ut & in matrimonialibus, CARPZ: *in Process. tit. 18. art. 2. n. 3.* nec non in aliis causis, utpote injuriarum, si scilicet Civiliter agitur, denegatæ transmissionis actorum, impositionis collectarum &c. quas hic recensere temporis angustia non permittit.

§. 6. A Citationē nuda regulariter appellari non posse extra Controversiam est positum, sed à Citationē gravamen aliquod in se continente, ut, si quis citetur, non communicato libello, ut ad Articulos ad Protocolum formet interrogatoria, cum nec causæ controversæ, nec Articulorum specificam habeat notitiam, recte admitti appellationem, cuilibet nota doctrina est, vid. MEV: P. 4. Dec. 89. add. STRYK: *Introd. ad Prax: cap. 4. §. 17.* Pariter ab Executione minus recte appellatur. L. 1. pr. Cod. *quor. appell. non recipiunt.* CARPZ: *dict. artic. 26 n. 17.* nisi excessus in exequendo commissus, ut si exceptiones, quæ aliàs in executione admittuntur, rejiciantur, tunc enim, etiamsi res judicata sit, appellationi deferendum. MEV: P. 3. D. 182. & Decis. 108. vel irreparabile damnum exinde proveniat. ID. Part. 3. Dec. 107. A statutis & Constitutionibus politicis ipsis, & contra illas, per *Rec. Imper. de anno 1654. § Wie nun solches von denen* &c. non datur appellatio, datur tamen si per Magistratum inique applicentur. LINCK. *Cons. 135. n. 37.*

§. 7. An in possessoriiis appellationi locus sit? valde disputatur, sed si distinguatur inter possessorium ordinarium, & summarium vel momentaneum, res omni difficultate caret. In possessorio enim ordinario ex
fori

fori usu in Germania appellationes recipiuntur. GAIL.
ib. 1. *Obs.* 7. *it.* *Obs.* 47. *n.* 9. CARPZ. *Part. 1. Const.* 19.
de. 24. In momentaneo vero Jure Civili, secus Jure
 Canonico *Cap.* 10, 15. *X. de Restit. Spoliat.* *Cap.* 89. *de appellat.*
 RITTERSHUS. *de differ. Jur. Civ. & Can. lib.* 5. *Cap.* 25.
 non admittuntur, per *L. unic. Cod. si de momentanea possess.*
 add. GAIL. *cit.* *Obs.* 7. *n.* 7. quoad effectum suspensivum,
 bene quoad devolutivum: BRUNNEM. *ad d. L. unic. n. 3.*
 cum Jure Canonico utrumq; effectum sortiatur appellatio,
 MEV. *p. 1. Dec.* 25. *n.* 10. *vid.* *Disput. Dn.* STRYK: *De*
Appell. non Suspens. in Possessor. Summariss. sed quod dictum,
 appellationem in Possessorio jure civili effectum tantum
 devolutivum habere, suas patitur limitationes, quippe
 de possessorio, in quo excessus à Judice commissus, hoc
 non statuendum, in hoc enim & quoad suspensivum
 appellari potest. COEPOLL. *caus.* 198. add. *d. Di-*
sputat. Excell. Dn. STRYKII, §. 16, pariter ac in illo,
 ubi sententia fertur ex dolo, vel lata culpa Judicis, vel
 propter inimicitias. MARANT. *in spec: aur.* P. 6.
act. 2. *de appellat.* *n.* 304. nec non si de magno, & in peti-
 torio irreparabili præjudicio agatur, MEV. *Part.* 7. *Dec.*
 21. MYNSING. *Cent.* 6. *Obs.* 13. *n.* 5. add. MARANTA *d. l.*
n. 198. 299. & 301. De possessorio mixto, quando sum-
 marium cumulatur cum petitorio, & super hoc pronun-
 ciatum, si appellatur, appellationi tam quoad effectum
 devolutivum, quam suspensivum deferendum esse docet
 MENOCH *recuper. possess. remed.* 9. *n.* 320. *it.* LYNCK.
Cons. 152. *n.* 11. quia sic non super possessorio sed petitorio
 judicatum: *vid.* STRYK. *sepius citat. Disputat.* §. V.

§. 8 In causa Spolii interdum appellatio admit-
 titur v. g. si sententia notoriè injusta, si processus inor-
 dinatus, si sententiæ latæ in possessorio difficilis sit repa-

ratio in petitorio arg. *L. unic. Cod. si de moment. possess.* MEV. *P. 1. D. 25. n. 9.* A Decreto Provisionali appellatio non datur. LYNCKER. *Cons. 136. n. 12.* excepto tamen casu, ubi tale Decretum limites provisionalis excefferit, nam sic non provisionalis prolocutio, sed definitiva erit, ideoq; appellatio admittitur. MEV. *P. 3. Dec. 376. n. 6.* A mandato etiam sine clausula, in casibus, quando decerni non debet, cum ab Executione non inchoandus processus. *L. fin. de Execut. rei judic.* iusta ad superius Judicium est appellatio MEV. *Part 1. Dec. 26.* In causis Fisci appellare regulariter non est licitum. *L. 4. Cod. quor. appell. non recip.* appellatur tamen certis in casibus, ut si circa debitum Fisci non improbabilis dubitandi ratio est, an debeatur, & quando Fiscus ex jure privati agit. MEV. *Part. 1. D. 107.* In Inquisitione ordinarie appellationi non datur locus LYNCKER. *Cons. 55. n. 12. & 15.* Ab inquisitione vero in qua reo defensio petita abscinditur & prohibetur, appellationem denegari non posse demonstrat COTHMANN. *1. Resp. 7. n. III.*

§. 9. Ut denique paucis multa dicamus, ab omni gravamine etiam ob incidentia, in causis alias per se non appellabilibus, hodie ad ductum Juris Canonici tam in negotiis majoribus, quam minimis, cum quælibet provocatio præsumatur iusta, GAIL: *lib. 1. Obs. 81. n. II.* WESENBEC: *Part. 1. Cons. 43. n. 60. & 72.* admittenda appellatio *L. 10. Cod. de Appellat.* BESOLD: *de Appellat. c. 7. §. 2. p. 371. sq.* add. CARPZ. *Part. 1. Const. 12. Def. 10. n. 5.* it *P. 1. Const. 19. def. 29. n. 1* MEV. *n. 1. Dec. 23. n. 4.* præsertim, si circa rem minimã eveniat præjudicium, ut, si cui multa minima dictata in ipsâ multæ dictione se gravatum sentiat, ne hoc, vel illud contra jura fecisse præsumatur. BRUNNEM.

NEM. *ad L. 11. ff. de Jurisdic. n. 2.* vel famam, quæ fane non est parvi pretii, sed vitæ æquiparatur, juxta Vulgatum, fama, & vita pari passu ambulant, conf. *L. 9. ff. De manum. vindic. rei concernat.* MEV. *Part. 1. Dec. 235.* modo actio famosa sit instituta, ut furti, unde si de porcō restituendo *rei vindicatione* conventus, condemnatus fuerit, non admittitur appellatio, quia hæc actio non est famosa, MEV. *d. l.* quod si tamen rei vindicatione in tali casu conventus à judice quasi ex officio ad pœnam famosam v. g. ad numellas condemnatus sit, non denegatur appellatio. Nec putent Judices à quo, sibi exinde injuriam fieri, BRUNNEM. *ad L. 20. C. de Appell.* si ab eorum Decretis & pronuntiatis, licet interdum res sit parvi pretii, provocetur ad superiora Judicia, cum eo ipso quod appellationi, cujus gravaminum cognitionem per jam tradita, non habent, deferre recusant & pronunciata defendere intendunt, Superiori injuriam non levem inferant. cit. BRUNNEM. *ad L. 30 Cod. De Appellat.*

§. 10. Hinc Judices inferiores, si officio suo satisfacere velint, appellationi rite interpositæ in honorem Superioris deferre, COTHM. 5. *Resp. 38. n. 4.* & à causa, cum per appellationem fiant incompetentes, jurisdictioneq; illorum extinguatur, *L. 1. § ult. ff. ad SCtum Turpil. L. 2 Cod. Sentent. rescind. non posse,* abstinere debent. Si vero Judex non attenta appellatione in præjudicium partis de facto procedat, non solum de facto illi ceu incompetenti & attentanti resisti, COTHMANN. 3. *Resp. 19. n. 522.* sed & is insuper à Superiori propter attentata multari potest. ID. 4. *Resp. 12. n. 64.*

§. 11. Sicuti nunc, ut §. 9. dictum, à quolibet gravamine

vamine ab inferioribus ad immediate Superiores v. g. à Judicio inferiore ad Senatum, BRUNNEM, *ad L. 1. ff. quis & à quo appell?* n. 6. à Senatu ad Cancellarias, à Cancellariis ad Dicastria &c. (quæ posteriora Status vi Superioritatis territorialis, cum secundum tritum illud axioma, tantum in suis territoriis posse dicantur, quantum potest Imperator in Imperio, MAGER: *de Advocatia. c. 6. n. 24. p. 204.* erigere, LYNCKER. *in dissert. de superiorit. territor. pag. 25.* add. *Deputat. Recess. de dato Speier anno 1600. verb. Dietweil &c.* illisq; Jurisdictionem Civilem & Criminalem nec non potestatem appellationem recipiendi, tanquam extremam in provincia provocationem tribuere possunt Id: LYNCKER. *dict. loc.*) appellare licitum, ita olim à Dicastriis Statuum aliisque illorum supremis Judiciis ad Judicium Aulicum Cæsareum, vel Camerale, quorum hoc antiquius est, illud enim originem, juxta communioem Doctorum opinionem debet FERDINANDO I. Imperatori qui id anno 1594. ordinasse dicitur; RHETIUS *in Instit. Jur. Publ. L. 4. Tit. 4. §. 1* hoc vero anno 1495. in Comitibus Wormatiensibus Consilio Statuum communi à MAXIMILIANO I. tanquam universale totius Imperii Romano Germanici Judicium, commune Civium perfugium atque extremum Juris asylum FORMALITER, testante enim LIMNÆO *L. 9. de Jure Publ. Cap. 4. n. 36.* longe ante ejus ævum sub nomine des Cammer Gerichts existit, institutum est, Recess. Imper. de dato Augspurg. anno 1530. §. Dietweil nun unser &c. unicuique in omni causa, uti ex privilegiis de non appellando intellectu facile est, permissum erat.

§. 12. Ast cum hoc modo lites interdum minimi mo-

momenti in detrimentū partiū in infinitū protraherentur, sæpissimeq; justam causam habentes, litem propter magnitudinem expensarum deferere cogerentur, ut huic obviam iri possit, nonnullis Statuum Imperii & cum tractu temporis fere omnibus privilegium de non appellando ab Imperatoribus concessum, de quo privilegia Cæsarea ipsa optime testari possunt, sed cum de his *sect 3.* agendum sit, de iis plura hoc loco afferre superfedemus. vid. BLUM. *proc. Camer. tit. 44. n. 8.*

§. 13. In terris Mecklenburgicis datur in causis jure communi & Statutario ab appellatione non exceptis, testante praxi, appellatio per saltum, omisso enim Judice intermedio appellare licitum est ad Superiorem. Sic ab illis, quibus res pupillares commissæ, vulgo *vom Wäysen Bericht* / præterito Senatu ad Dicastrium Provinciale, quod summum in his terris appellationis Judicium, & à quo nisi in summa & causa appellabili ad Judicium Aulicum vel Cameram Imperialem, appellari non potest, *ORDIN. PROV. P. 2. Tit. 37. §. Und diemweil fast sqq.* pariter ac à quovis Judice Inferiore, (excepta Civitate Rostochiensis & Parchimensi, in quibus à Judiciis primæ instantiæ *vom Bericht und Gewette* ad Senatum expresse appellari debet) missō Senatu ad hoc Dicastrium statim appellari potest, hoc tamen iterum observatō, si à Senatu Rostochiensis appellatur ad Dicastrium, plus solennitatis requiri, quam si ab alio Senatu id aliquando fiat, tunc enim vigore *des anderweitigen Erb-Vertrags* inter SERENISSIMUM & Civitatem Rostochiensem *de dato Güstrow. ultimo Februar. 1584. §. 59.* ut reliqua taceam, certa pecuniæ summa sc. 5. thalerorum, quæ germanicè dicitur

dicitur *Rege-Geld* / ab appellante non solum exsolvenda, sed & Juramentum appellationis coram illo præstandum, quæ si non præstiterit appellans, appellatio deserta est, & potest Senatus executive procedere.

§. 14. Præter has solennitates Senatus Rostochiensis præ aliis Civitatibus alio fruitur beneficio, sc. quod in causis summam 70 florenorum (qui in sortem tamen solummodo imputari, nec ad usuras & expensas extendi debent) haud superantibus, aliisque certis casibus, qui in *cit. Erb Vertrag*. §. 57 secundum ordinem recensentur, ab illo plane appellari nequeat.

§. 15. Non desunt quidem, qui ad palliandam sæpissime injustitiam, hoc privilegium, quod Civitati *ROSTOCHIENSI* de non appellando nisi ad summam usque 70. florenorum concessum, ad Judicia inferiora indistincte trahere, & insuper aliqua Constitutione JOHANNIS ALBERTI de anno 1629. in qua *num 2* constitutum, quod non possit appellari nisi summa 70. florenos excedat, assertum suum colorare audent, sed cum privilegia sint strictè interpretanda, *MEV. Part. 3, Dec. 336. n. 4.* illud, quod Civitati Rostochiensis datum non potest extendi ad reliquas, præsertim cum Constitutio illa JOHANNIS ALBERTI piæ memoriæ, nunquam publicata, & si publicata, quod tamen asserenti probandum, nunquam in Judiciis Superioribus, licet à nonnullis Causarum Patronis certis in casibus, de quo facillimo negotio in Regeſtis Judicialibus præjudicata inveniri possunt, opposita, est observata, sed illa non attendita, appellationi locus datus. Credendum itaque potius, hanc constitutionem, posito quod facta sit publici Juris, de quo valde dubitatur, tangere solum Civita-

vitatem Rostochiensem, non aliam, eamque ad illustrandum §. 57. cit. *Verb. Vertrags* de anno 1584. in quo fere omnes casus, qui in constitutione positi, enumerantur, editam esse, & hoc eo magis, quia nusquam in alis Constitutionibus hac de re fit mentio, si enim solummodo *ORDINATIONEM CANCELLARIÆ GUSTROV.* de anno 1669, quæ junior, sæpe allegata Constitutione est, intueamur *Part. 2. tit. 3. §. 3. & tit. 38. §. 1.* videre est, quod omnibus à quavis gravatoriali Sententia à Judicibus inferioribus lata indistincte appellare licitum sit, quod non factum, si citata Constitutio cæteras Civitates in se comprehenderet, & hoc praxis huc usque bene observavit, dum toto die ab omni causa, licet sit infra 70. florenos, etiam in minima, appellationes à Judiciis inferioribus non solum ob nullitates commissas, injustosque modos procedendi, cum ab Executione aliquando processus contra *L. 1. Cod. de Execut. rei Judic. & L. 58. ff. de re Judic.* inchoentur, sed & ob alia vitia & iniquitates, quod, si operæ pretium esset, innumerabilibus præjudiciis illustrari posset, sunt receptæ.

§. 16. Non abs re est, alio remedio juris partibus gravatis ad instar Cancellariarum consuli posse, sc. remedio restitutionis in integrum, aut cum coram Judice à quô non speranda sententia reformatoria, sed Judex semel gravans in posterum non præsumatur melior, *GAIL. lib. 1. Observ. 111. n. 2.* & sportulæ in Judiciis inferioribus hodie sic accreverint, ut illis in Superioribus non sint impares, satius ducimus, si pars ad superiora, ni in transmissionem sumtus vertere velit, provocet præprimis cum per *ORDINAT. PROVINCIAL. Part. 2. tit. 30. §. 1.* Unde Rebet einem jeden &c. & *ORDINAT. CANCELL.*

GUSTROV. Part. 2. tit. 37. §. 4. electo Restitutionis remedio ad appellationem devenire non liceat, sed partibus acquiescendum. Hic tamen notes, si in Judiciis Inferioribus hoc remedio uti velis, juramento malitiæ, quod in Cancellariis, per *citat. ordin. Cancellar. Güstrov. Part 2. tit. 37. §. 3* præstandum, regulariter haud opus, sed brevi manu restitutionem tempore Legibus præscripto, impetrandam esse.

§. 17. Quod si privilegium de non appellando infra summam 70. florenorum Rostochiensibus datum, ad alias Civitates extendendum, hæ ad ductum Civitatis Rostock & Parchim illud quoque beneficium, quod necessario à Judicio inferiore ad Senatum sit appellandum, sibi Vindicare possent, uti & attentatum à Civitate Güstrovia in Comitibus *anno 1685.* ubi Judice inferiore appellationibus ad Senatum deferre nolente, gravaminis loco hoc proposuit, sed sub dato *Güstrov. anno 1685. trigesimo Martii SERENISSIMI* Resolutionem accepit quam hic inferere placet: *Ihro Fürstl. Durchl. gestehen zwar Burgermeister und Rath wegen der appellation quæstionis keine fundirte possession vel quasi, wollen aber doch ad Interim zugeben / daß damit / wie ein Zeitlang geschehen / Verfahren und in der Bartheyen Willen / ob Sie vorher und ehe ad Cancellariam appelliret wird / die Sache ad Senatum bringen wollen / gelassen werde / biß dieses Puncts halber mehrere Untersuchung geschehen &c.* Ex hac resolutione patet, quod non sit necesse, à Judicio inferiori ad Senatum Güstroviensem appellare, cum solum arbitrio partium hoc relictum, nec obligatorium sit. Civitas Malchinum, quæ ex cæteris inter primarias refertur, eodem fruitur beneficio,

ficio, sed quo jure quove titulo illud habeat, non attingamus. Reliquæ Civitates minores hoc plane sunt destitutæ, forte ex defectu Jurisdictionis non quidem totali bene tamen partiali, quod & ratio potest esse, cur de appellationibus in Civitate Güstroviensi quæstio mota, pleræque enim Civitates & in illis collegia Senatoria gaudent tertia parte Jurisdictionis, Judexque binis tertiis, hinc inconveniens dicunt & contra jura esse, appellationem devolvi ab eô, qui binas partes tenet, ad tertiam partem habentem; sed hac de re sub Judice adhuc lis est, ideo cuilibet sua jura intacta relinquentes, citatæ resolutioni, donec à SERENISSIMO NOSTRO PRINCIPE hæc res decisa, standum putamus, ita ut à Judicibus inferioribus Civitatis Güstroviensis & Malchinensis, licet haud sine contradictione posterioris loci Judicis id fiat, ad Senatoria Collegia pro lubitu partium, si non velint ad Cancellarias provocare, appellari possit, quod & fieri praxi quotidie observatur.

§. 18. Habent & Nobiles in suis prædiis ex feudo & investitura Jus primæ instantiæ & cognitionem in delictis, nec non præfecti in suis Præfecturis, à quibus contra Jus & æquitatem gravatis ad Cancellariam, vel Dicafterium appellare licitum est, pro ut prius ex actis, quæ in regestis Dicafterii Judicialibus in causa Martin Seemanns appellantis, contra Capitain de Vierecken appellati reperiuntur, licet in illis ab excessu Jurisdictionis in puncto Stupri appellatum, intellectu facile est. Posterioris in memoratis regestis, multa reperiuntur Exempla, sic enim acta, ut novissimis utamur præjudicatis, in causa Joachim Riensen nachgebliebener übrigen Kinder und Erben appell-

pellanten contra Hans Riensen appellaten à præfectura Swan, pariter & in causa Johann Domsen appellantis contra Catharina und Judith Geschwister Domsen appellatinnen à præfectura Erbs ad Dicasterium hoc Provinciale appellatum esse testantur. Gaudent & Præfecti aliquando secundâ instantiâ sive beneficio appellationis, nam in Civitatibus inferioribus, quæ sub illorum præfecturis sunt, Judicibus jus cognoscendi de causis competit, sed gravatis à tali Judice patet via ad Præfectum appellandi, quod solummodo exemplo Præfecturæ & Urbis *GOLDEBERG*, ubi Præfectus sedem habet, illustrabimus, ibi enim vi §. 24. des *anno 1570. Wegen dieser Stadt publicirten Abscheides & d. 4. Jun. 1691* infecutæ *SERENISSIMI PRINCIPIS* confirmationis, illi præfecturæ subjacentibus, si se gravatos à Judice putent, appellandi facultas ad Præfectum est concessa, eorum quo si aliqua pars prægravetur, appellationis beneficium ad superiora Judicia gravato competit, ad jura sua ulterius prosequenda.

§. 19. Ante hac in causis fiscalibus appellatio ad Dicasterium erat licita, sed jam hæ causæ inter eas, quæ jure provinciali exceptæ, referri debent, vid. *Resolut. ad gravam Judic. 1. de anno 1701.* ubi appellatio in causis fiscalibus quidem denegatur, sed loco illius remedium supplicationis surrogatur, hoc additamento, ut partibus, quæ se gravatas esse putant, actorum ad Extraneos Jure Consultos transmissionem petere integrum sit. Huc etiam spectat Rescriptum *SERENISSIMI* ad Dicasterii hujus Remonstraciones de *die 9. Aug. 1709.* vigore cujus Dicasterio in causis fiscalibus pecuniariis in secunda instantia cognoscere interdictum est.

§. 20. A Consistorio & hodie ad Dicastrium Provinciale, quod & quondam in matrimonialibus in prima instantia jurisdictionem, quæ vi §. *anted. allegati* Rescripti illi est adempta, habuit, indubitate bene appellatur, §. 5. *Recess. Provincial. de anno 1572. ibi: zum fünften soll männiglichem frey stehen / der sich an unserm Consistorio oder Kirchen-Bericht beschweret zu seyn vermerket / davon ordentlichet Weise an unser Hoff-Bericht zu appelliren &c.* §. 5. *Reversal. de anno 1621. Resol. ad gravam Ecclesiast. 3. de anno 1701. nec non à Cancellariis seu von denen Justice-Canbellenen ad hoc Dicastrium cit. §. 5. Reversalium de anno 1621. quod & confirmat Resolut. ad grav. Judic. 1. non tamen acta eduntur ex illis, nisi præstitis prius solemnibus, quod posterius testatur COTHMANN: Vol. 1. Resp. 14. n. 40. A Cancellaria DUCIS CAROLI LEOPOLDI, quæ Doberani est, ad Dicastrium nostrum provinciale appellari, praxi edoctus sum, vid: Acta. **Zemböen** appellantent contra einige Sternbergische Creditores appellaten it: Andreas **Katichs** appellantent contra Jürgen Hartwig Sternbergen appellaten, quæ in registis Dicastrii asservantur.*

§. 21. Formalia appellationis in his terris videri possunt in *ORDINAT. PROVINCIALI Part. 2. tit. 37. it. IN ORDINAT. CANCELLAR. GUSTROV. Part. 2. tit. 39. posteriorique annexis Constitutionibus de anno 1654. & 1656. circa quæ nil monendum ducimus, præterquam quod paucis ad §. Und soll der Appellant. cit. tit. ORDINAT. PROVINC. & §. 4. cit. Tit. ORDINAT. CANCELL. GU. STROV* notemus, si pars intra præstitutas sex septimanas appellationem introducere ex legali causa impedita fuerit, eam prorogationem fatalium introducendæ impe-

trare posse. GAIL. i. *Obs.* 40. n. 7. Introductio ipsa in Judiciis superioribus fit per Instrumentum solemne à Notario immatriculato confectum, cui gravamina punctatim inseri debent, quod includitur Supplicæ & ita porrigitur. In Judiciis inferioribus, cum dicta solum ad Dicastrium & Cancellarias spectent, hac solennitate non utimur, sed appellationem in his solum per modum Supplicæ, in qua tamen gravamina secundum ordinem deducenda sunt illiq; adjungendum Documentum interpositæ appellationis, introducere sufficit. Si appellatio in Dicastrio introducta & quidem à Judiciis inferioribus, statim processus vel soliti, vel prout circumstantiæ svadent, plenarii, si vero à Cancellariâ primo Responsum solitum impetrandû, secundo Documentû præstitorû solemnium offerendû & tunc demum processus decernuntur, quo facto acta prioris instantiæ edenda, quibus publicatis, terminus ad rotulandum præfigitur, in quo appellans Libellum appellationis, & appellatus absq; prævia communicatione gravaminum, Exceptiones offerre tenetur. His factis, plerumq; in puncto devolutionis sententia fertur, & si causa pro devoluta habetur, gravamina & Libellus appellato communicantur ad ulterius excipiendum, Exceptione hac ulteriori insecuta appellans replicat & appellatus duplicat, postea insequitur Rotulatio actorum, & deniq; sententia definitiva, quæ fere omnia in Juridicis expediri praxis docet. add: *ORDINAT. PROV. Part. 1. tit. 1 §. Und weil auch &c.*

§. 22. Regulariter non opus est notificatione appellationis intra 30. dies in Judiciis à quibus, si ad superiora progreditur appellans, sufficit enim, si in illis, ubi solennia præstanda, terminus ad illa petitur, sed ne Judex
infe.

inferior in decernendâ Executione & aliis, præjudicium appellanti inferentibus, ex appellationis ignorantia admodum facilis sit, melius facere duco appellantem, si interpositam appellationem Judici à quo notam faciat, licet alias non sit necessarium, sed sufficiat qualis qualis notitia, MEV. Part. 3. Dec. 112. quæ tamen ab allegante probanda MEV. P. 3. Dec. 110. unde adhuc consultius existimaverim, Intimationem appellationis fieri, quia hæc per insinuationem à Notario factam & desuper confectum instrumentum melius probari, & inde facilius attentatorum revocatio peti ac impetrari potest.

§. 23. Quod attinet causas Fiscales loco appellationis introductum remedium Supplicationis, quod præcise intra decendium interponendum & gravamina deducenda, si tamen in posteriori impedimentum parti obtingat, solum intimandum remedium ne decendium prolabatur, & dilatio 3 vel 4. septimanarum ad deducenda gravamina petenda, quibus deductis juramentum malitiæ à Supplicante præstari, & insuper ad sententiam usq; transmissione salvâ, procedi debet.

§. 24. Olim & ab hoc Dicastrio aliisque summis hujus terræ Judiciis per § **und weil fast** &c. tit. 7. Part. 2. Ordin. provinc. appellare ad Imperatorem in omnibus causis licebat, sed hodie per privilegium de non appellando, quod Ducibus nostris Serenissimis concessum, hæc licentia valde est limitata, à Dicastrio enim Provinciali aliisque supremis Judiciis hujus terræ ad alia judicia, nisi in Summa appellabili ad Judicium Cæsareum Aulicum vel Cameram Imperialem appellatio non datur, de quo privilegio, summa appellabili, quo-

quomodo à Dicastrio &c. ad Judicia memorata procedendum, ne quid negligatur circa fatalia, & quale remedium in causis summâ appellabili inferioribus gravato competat Sect. sequi: pluribus.

SECTIO III.

DE

PRIVILEGIIS DE NON APPELLANDO
ET ILLIS, QUIBUS HÆC DATA.

§. I.

Inter reservata Imperatoris inter alia Jus ultimæ cognitionis & extremæ provocationis esse, nemini nisi illis, quia cognitione Juris publici plane alieni sunt, ignotum est. vid: BECKER: *Synops. Jur. Publ. lib. 2. cap. 4. n. 7. p. m. 70.* Ast Imperatorem quoque privilegia circa hoc pro potestate qua pollet, quorum effectus se diffundit per Imperium. CARPZOV. *de Leg. Reg. c. 12. n. 8.* REINCKING *de Regim. Secul. & Eccles. lib. 1. Cl. 3. c. 12. Capitul.* FERDINAND: III. & LEOPOLD: I. *art. 45.* concedere posse, nemo inficias ibit. vid. *L. 1. §. 4. ff. à quib. appell. non lic.* Quemadmodum enim Leges à Principe hoc habent, ut imperent universis, vetent, puniant, permittant, *L. 7. ff. de L. L.* quidni ergo valeret Princeps jure singulari pro placito sigillatim quid jubere, vetare, punire & permittere, vid. BORT: *de Majest. cap. 3. Concl. 17.* & consequenter juri communi eo ipso derogare. BODIN: *1. de Republ. cap. ult.* Hujus generis privilegia de non appellando, quæ ab Imperatoribus tractu temporis Statibus data esse, videre facile licet, cum contra juris communis tenorem sint concessa, nam
hoc

hoc à quolibet superiorem recognoscente, per consequens à Statibus ad Imperatorem, cum alium Superiorem non recognoscant, in omnibus causis appellari, per supra *Sect. 2. §. 11.* adducta, poterat, add. RODING: *Pand. Cameral. Lib. 1. tit. 24.* CARPZOV: *tit. 18. art. 1. §. 4. L. 19. & 29. Cod. de appellat. L. 2. ff. Quis, à quo appell:* quæ tamen potestas per hanc concessionem, quæ inter alias rationes, ideo facta, ne (1) appellationes in tanto numero ad Cameram devolvantur, (2) ut frivolis appellationibus occurratur &c. de quib. videri potest BLUM. *in processu Camer. tit. 46. §. 25.* uti mox apparebit, valde est restricta REC: IMP. *de anno 1654. §. Wie aber zu verhalten.* &c. 108.

§. 2. Quamvis autem ab Imperatore quibusdam Imperii Statibus hoc privilegium de non appellando scilicet ab eorum sententiis ad Imperatorem vel Cameram Imperii sit impertitum, non tamen dicendum, quod per hanc concessionem Imperatori hoc Regale sit ademptum, cum sit & maneat, hoc non attento, jus extremæ provocationis certo modo Imperatoris reservatum, nam illi scilicet Status, eo jure, Jus citra provocationem subditis dicendi, ex concessio ab Imperatore privilegio, ejusque auctoritate utuntur, salva manente Imperatori hoc indulgenti superioritate, in casu de negatæ Justitiæ sese exserente, vid. SWEDERI *Introd. in Jus Publ. part. Spec. Sect. 1. c. 11. §. 1.* ibique alleg. THOM. MICH. *de Jurisdic. Concl. 26.* indistincte quippe tunc super nullitate principaliter deducendâ in Camera agi potest, non obstante ullo privilegio de non appellando. GAIL. 1. *Observ. 135. n. 1. & seqq.* RUMEL. *ad Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. th. 13. 14. & 15.*

§. 3. De Divisione Privilegiorum, quâ distinguuntur in odiosa & favorabilia, in generalia & specialia, in ea, quæ motu proprio, & quæ ad preces conceduntur, in personalia, realia & mixta, nec non de quæstione an utile sit Imperio concedere privilegia de non appellando, multa differere, cum alii de iis præsertim de posteriori MYLER: ad RUMEL: *ad Aur. bull. P. 2. Dissert. 2. th. 1. lit. E.* ambiguè tractaverint, supervacuum ducimus, nisi quod quoad ultimum existimemus, talia privilegia utique utilia esse, ne lites fiant immortales, cum unicum in imperio summum Tribunal ob multitudinem causarum cuivis in tempore justitiam administrare non possit, pruritus autem litigantium eò aliquando excreseat, ut quidvis potius pati, quàm cedere malint, vid. MYLER: ad RUMELIN: *d. l.* sed ad materiam privilegiorum de non appellando propius accedentes, ea distinguimus, cum Dd: add. *REC. IMPER. de anno 1654. §. Drittens sollen &c. III.* in illimitata, & limitata, quorum illa sunt, quæ appellationem in totum prohibent, hæc verò, quæ aut ad certas causas restricta, vel ad certam summam constricta, indeque & modificata dici possunt. SWEDER: *d. l.*

§. 4. Illimitata privilegia habent (1) omnes Electores in sua dignitate confirmati, vigore AUR:BULL: *tit. 8. & II.* Huic contradicit quidam RUMEL: *ad Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. th. 2.* statuens cum multis Doctoribus, hoc Privilegium Electorem Moguntinum, Trevirenses, & Palatinum, quia longo tempore eo usi non erant, amisisse, ita, ut hodie à Curiis horum Electorum appelletur, non tamen ab omni causa, sed summa Privilegium de non appellando excedente, adeoque non

non illimitatum, sed ad certam summam restrictū habeant Privilegiū. At MYLER. *ad RUMEL. ad Aur. Bull. loc. cit.* contrariam opinionem valde defendit. Hodie hāc controversiā non amplius opus est, cum omnibus Electoribus illa illimitata Privilegia, excepto Trevirensi, nuper à FERDINANDO III. renovata in viridi observantia sint. vid. BLUM. *Proc. Camera l. Tit. 47. tab. 1.* Coloniensem tamen mox illud remisisse vult SWEDER. *d. l.* Bavarus, qui priori Seculo accessit, per Privilegium à dicto FERDINANDO III. sub dato *Prag. d. 28. Aug. 1638.* concessum, & in Camera *d. 21. April. 1644.* acceptatum, hoc beneficium nactus est, sed per Bannum Imperii amisit. Fruitur & hoc Privilegio Elector Brunsvico-Luneburgensis, qui priori quoque Seculo in numerum Electorum circa annum 1692. à LEOPOLDO I. gloriosissimæ memoriæ, est receptus, ut sc. ab illo, nisi in casu denegatæ Justitiæ, nullo modo ad instar cæterorum Electorum ad Cameram appellari possit, prout docet *Author des Deutschen Reichs Stands c. 10. §. 9.* (2) Rex Sveciæ, tanquam Princeps Imperii, *Instrum. pac. art. 10. §. Deinde concedit. 12.* in feudis ab Imperio ei anno 1648. concessis ex Privilegio FERDINANDI III. (3.) Duces Saxonie, *das ganze Hauß Sachsen /* per Privilegium FERDINANDI I. *de dato Augspurg. d. 2. May. anno 1559.* & insinuatum Cameræ anno 1560. *d. 24. April.* vid. PFEFFINGER. *in Not. ad Vitriar. L. 3. Tit. 12. §. 42.* (4) Dux Burgundiæ & Lotharingiæ. vid. STAMLER § 43. MYNSING. *Cent. 5. Obs. 58.* (5.) Serenissimi Duces Württembergiæ. BE-SOLD. *ad Ordinat. Provinc. Württemberg. p. 47. sqq.* quibus (6.) ut Status Imperii, qui sessionem & vota in Comitibus habet, vid. REC. IMPER. *de anno 1659. ejus-*

que Subscript. Dux Sabaudiaë addi potest, de quibus omnibus videre est RUMEL. *ad Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. thes. 4.* & MYLER. *ad RUMEL. hoc loco.* Vindicant sibi deniq; (7.) Illimitatum Privilegium de non appellando Archi - Duces Austriaë per Privilegium quod CAROL. V. sub dato Augspurg. d. 8. Septembr. 1530. illis concessit, de quibus BLUM. *in Proc. Camer. Tit. 47. tab. 3.* imo LOUIS DU MAY *en l'etat de l' Empire Dialog. 7.* Comitibus Hannoviae & de Lainingen id (8) tribuit, sed cum à nullo alio de hac concessione mentio facta, merito eam mittimus. SCHWED. *d. c. 11. §. 2.*

§. 5. Alii Statuum Imperii gaudent privilegio de non appellando limitato, & ad certas causas restricto; Sic (1) ab Episcopo Leodiensi appellationes interdictæ sunt in causis injuriarum & fodinarum, *der Stein-Kohlen/ & aliis, quas recenset PFEFFING in not. ad Vitr. L. 3. Tit. 17. §. 21.* (2) à Ducibus Holsatiæ in debitis liquidis & confessatis, nec non in causis injuriarum Civilibus ob privilegium à RUDOLPHO II. *anno 1578.* concessum (3) Ducibus Mecklenburgicis hoc quoque datum, per privilegium MAXIMILIANI. II. *de anno 1569.* & FERDINANDI II. *de anno 1621.* nec non FERDINANDI III. *de anno 1651. d. 28. Octobr.* in debitis liquidis, it: (4) Marchionibus Brandenburgensibus in causis so *Strewel/ Schmäh - Sachen/ Lämnd. und fließende Bunden betreffen* / ex privilegio CAROLI V. *de anno 1541.* (5) Duci Juliacensi in Judiciis possessoriiis per Privilegium MAXIMILIANI II. *de anno 1566.* (6) Ducibus Brunsvicensibus in debitis liquidis & confessatis, ex Privilegio FERDINANDI III. *de anno 1648.* (7) Principi Frisiæ Orientalis & Comitibus Oldenburgensibus in ejusdem generis debitis & causis injuriarum, *Leibes-Beschädigung / Irrung / Bau und Dienst.*

Dienstbarkeit betreffend. Fruuntur & hoc Privilegio Civitates Imperii, ut Civitas Hamburgum, Francofurtum ad Moenum, Lubeca, Nurenberga & aliae, prout refert BLUM: *in Proc. Cam. tit. 47. tab. 3. 5. & ultim.* nec non RUMEL: *ad Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. th. 8.*

§. 6. Ad certam summam, quæ tamen in omnibus non eadem est, sed modo major modo minor, restrictum fere omnes Status habent Privilegium, veluti (1) Marchiones & Principes Brandenburgenses, ab his enim ut appellari possit, necesse est causam excedere summam 400. florenorum Rhenanorum ob Privilegium à CAROLO V. anno 1540. indultum, quæ summa postea extensa ad 800. florenos per Privilegium FERDINAND: II. de anno 1627. quod exhibet LIMNÆUS tom. 4. in additam. ad L. 5. C. 7. n. 137. Imò per Privilegium Imperiale de a. 1702. Summa appellabilis in terris extra Electoratum est extensa ultra 2500. fl. in Auro STRYK, ad LAUTERB. tit. 7. *Appell. verb. Brandenb* (2) Duces Brunsvic., & Luneburg. nam ab his appellare non licet, nisi summa exsuperet 300. florenos in auro, ex Privilegio FERDINANDI I. de anno 1561. quæ postea vigore Privilegii RUDOLPHI II. de anno 1578, ad 600. florenos in auro ampliata est, & ab Imperatore FERDINANDO III. ad 2000. flor. in auro extensa, vi diplomatis de anno 1648. d. 24. Nov. quod legi potest apud PFEFFING: *in notis ad VITRIAR. Institut. Jur. public. L. 3. tit. 17. §. 29. add. SWEDER in Introd. in Jus Publ. part. spec. Sect. 1. C. II. §. 1. in fin.* Sed hodiè hic Ducatus Electorem Superiorem in Principe GEORGIO LUDOVICO recognoscens, hoc Privilegium in illud, quod de iis plane non appellare fas sit, est commutatum, de quo supra. (3) appellare non licet à SERENISSIMIS DUCIBUS MECKLENBURGENSIBUS nisi summa exsuperet 300. florenos per Privilegium à MA-

XIMILIANO II. *anno 1569.* concessum, quæ summa pri-
 mò à FERDINANDO II. ad 600. florenos Rhenanos.
anno 1621. brevi post sc. *anno 1623.* ab eodem ad 1000. flore-
 nos Rhenanos, & deniq; à FERDINANDO III. *anno 1651.*
 ad 2000. florenos Rhenanos est extensa, uti videre est
 ex privilegio ipso, quod Cameræ *anno 1654. d. 22. Jan.*
insinuatum, & 31. ejusd. acceptatū sub finem ordinat. Can-
 cellar. Güstrov. impressum reperitur. (5) non ab Hal-
 siæ Landgraviis & Principibus, nisi summa excedat 500.
 florenos aureos Rhenanos, per Privilegium MAXIMI-
 LIANI II. *de anno 1573.* quæ summa postea extensa ad
 1000. florenos Rhen. vid. SWEDER: *in Introd.*
ad Jus Publ. P. Spec. C. 21 §. 3 & PFEFFING: ad VITRIAR.
Lib. 3. Tit. 17. §. 29 ibiq; allegatus DIETERICUS *ad A. B.*
Tit. II. p. 66. (6) non à Ducibus Holsatiæ, nisi summa supe-
 ret 500. florenos aureos ex Privilegio MAXIMILIANI
 II. *de anno 1573.* quæ summa postea ab Imperatore MAT-
 THIA *anno 1617. d. 28. Julii* extensa ad 1000. flor. in au-
 ro, accessit confirmatio FERDINAND: II. *de anno 1621.*
insinuatio Cameræ facta anno seqv. d. 19. Febr. vid. *Hole-*
steinische Landgerichts-Ordnung p. m. 185. & seqq. & aliis,
 quos recenset BLUM; *in proc. Camer. tit. 47.* secundum
 ordinem, ad quem plura hac de materia scire cupien-
 tem remittimus. Add. RODING: *Pand. Camer. Lib. 1. tit. 20.*

§. 7. Necessè tamen est, si Status his Privilegiis cum
 effectu frui & in judicando ea in Camera observari ve-
 lint, ut à Statibus, Cameræ in originali cum copia, quæ
 in Camera retinetur, restituto originali (si enim tantum
 in copia collata fit, hoc non attento processus decer-
 nuntur. MAGENHORST: *ad Ordinat. Cameral. Part. 2.*
tit. 28.) per Procuratorem speciali mandato instructum
 insinuentur. GAIL: *1. Observ. 1. n. 9.* MYLER: *ad RU-*
 MEL.

MEL. *Part. 2. Dissert. 2. th. 8.* quo facto, ea Camera per decretum judicialiter acceptat, & documentum factæ insinuationis largitur, RODING. *Pand. Cameral. Lib. 1. tit. 20. in Commentar.* exemplum documenti factæ insinuationis vid. in der *Holsteinischen Landgerichts-Ordnung* p. m. 139.

§. 8. Si insinuatio insecuta, & Privilegium acceptatum in Camera, uti ex BLUM. *Process. Camer. Tit. 47.* in omnibus fere factum esse legitur, & affixio tabulæ, in qua singula Privilegia acceptata recensita, in Senatu vulgo Rathsstuben testatur. REC. IMP. de anno 1654. §. 111. appellationes à Sententiis Statuum privilegium tale habentium in causa summam appellabilem non ascendentem latis, non recipiuntur. GAIL. 1. *Obs. 119. n. 7. Rec. Imper. de anno 1654. §. So wollen wir 123. &c.*

§. 9. Consideratur autē Summa appellabilis vel respectu Privilegii de non appellando, vel respectu Ordinationis Cameralis. De priori §. *precedente* actum, de posteriore sequentia notemus; In Exordio Judicii Cameralis à quacunque summa appellari poterat, nisi aliquod Privilegium obstaret, Anno vero 1521. constitutum, ut summa appellabilis esset 50. floren. O.C. 1521. tit. Daß Sachen 24. postea hæc summa ascendit ad 150. floren: REC. IMP. 1570. §. Als Wir dann 66. quæ anno 1600. duplicata & facta 300. florenorū. Rec. Deputat. de anno 1600. §. Wiewohl nun 14. Et hæc anno 1654. secunda vice duplicata auctaque ad 400. Imperiales REC. IMPER. de anno 1654. §. Bierdtens soll in RUMEL. *ad Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. th. 9.* Per hanc tamen Ordinationem summæ appellabilis, Statuum Imperii Privilegiis, quæ majorem summam continent, nil detractum, sed in suo vigore manent, *dict. §. 112. versic. Doch mit dem Vorbehalt &c.* Reliquorum autem Privilegia

vilegia summam hanc minorem continentia, sunt sublata formalitatibus illis insertis reservatis *cit. versic.* Si itaque Summa Ordinationi Camerali vel privilegiis Statibus datis conformis sit, tunc appellare cuique liberum est.

§. 10. Ut autem sciatur an summa appellabilis sit, ab appellante disertis verbis hæc qualitas exprimenda, sc. summam litigiosam haud esse minorem, quam ordinatio & Privilegium exigit, GAIL: 1. *Observ.* 123. n. 1. BESOLD: *in discurs. de appellat. cap. 7. n. 1.* In computanda summa appellabili, ut fundetur Cameræ Jurisdictio, hodie non amplius petitio Libelli, ut olim factum, ubi attendebatur, quid petitum, non quid pronunciatum fuerit, GAIL: *loc. cit. n. 3.* & MYNSING: s. *Obs.* 83. sed gravaminis duntaxat summa five id, in quo appellans, five is actor, five reus fuerit, per sententiam quâ læsus & gravatus est, spectatur & attenditur vigore *gemeinen Cammer-Berichts Bescheides de anno 1603*, quod & in causis injuriarum, certa pecunia ab actore æstimatarum observandum est, *cit. Gemein-Besch.*

§. 11. Ad summam appellabilem constituendam plures & diversæ summæ, si ab uno vel pluribus Creditoribus una actione petantur, eademque sententia quis in eas condemnatus fuerit, coacervari possunt, MYNSINGER. *Cent. 5. Obs.* 83. n. 4. pensiones quoque cum forte cumulari posse statuit MYNSING. *cit. loc. n. 5.* GAIL. 1. *Obs.* 113. n. 3. quod & BLUM. *in Proc. Cameral. tit. 46. n. 13.* per argumentum à minori ad majus deductum, si enim, inquit, appellatio locum habet, si sola usuræ petantur, ut patet in annuis redditibus irrelutivis, multo magis appellare licebit, quando cum forte

forte petuntur, affirmat, quam sententiam tamen nostram non facimus, præsertim cum anno 1675. mense Martio conclusum, quod in posterum usuræ cum sorte ad constituendam summam appellabilem non cumulari, sed sola fors considerari debeat, quorsum & referri potest à BLUM. *loc. cit.* in contrarium allegatus REC. IMPER. de anno 1654. §. Drittens sollen III. verb. Capital, & Deputat: Recess. de anno 1600. §. Wiewohl nun / 14. in fin. verb. Hauptgeldes. Conf. STRYK. in not. ad Lauterb. Tit. de Appellat. verb. usura computentur. RUMEL. Part. 2. Dissert. 2. 1b. 12. controversiam hanc distinctione sequenti expediri posse putat, scil. utrum Privilegia de summa Principali expresse loquantur, da die anfängliche Klag oder Hauptsache nicht über sechs und mehr hundert Gulden Reinschün Gold wehrt wehre / quo casu cumulationem non admitti arbitratur, an verò simpliciter de casu loquantur, da die Sache nicht über die Summa der 600. Goldgülden Wehrt wehre / quo casu cumulationem admittendam esse statuit, sed dicendum videtur, quod per conclusum citatum de anno 1675. generaliter conceptum, nec hoc posteriori casu fors cum usuris, ut summa exinde reddatur appellabilis, cumulari possit.

§. 12. Summa itaque appellabilis per jam tradita, solum debet in sorte consistere, usuris & expensis non computatis, quæ summa, cum etiam non admittat pretium affectionis COCCEJ. in Dissert. de pret. affect. n. II. utpote quod in pecuniam regulariter non cadit, strictissimè observanda, adeo, ut si in minimo deficiat, pro non appellabili reputetur: MYLER. ad Runer. ad Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. 1b. II. lit. B. In causis quæ certam æstimationem non recipiunt

piunt, ut si agatur de jure quodam v. g. Jurisdictione, aut Servitute, indistinctè admittitur appellatio. BLUM. *Proc. Camer. Tit. 46. §. 45.* ubi addit, id procedere, etiamsi de præstatione Denarii, aut Pulli quotannis præstandi agatur, nam quamvis Denarius, aut Pullus minimæ æstimationis sit, so kommt es doch allhier nur an/auff die Berechtigtkeit/welche ein jedweder nach seiner Phantasie æstimiret/ unde non capimus, quomodo in his summa appellabilis, quod tamen statuere videtur GAIL. L. 1. *Obs. 123. n. 6.* constitui possit, cum æstimatio ex arbitrio partium dependeat.

§. 13. Si de Summa appellabili constat, appellare ad Imperatorem, jure reservato extremæ provocationis permissum, per §. 1. *huj. Sect. citat.* BECKER. loc. ibidem allegato, quod Jus Imperator exercet per Judicium Aulicum, *Reichs Hoffrath*/ & Judicium Camerale Wetzlariense, ita ut à Statuum Sententiis in causis summam appellabilem concernentibus, non tantum ad hoc sed & ad illud, vacante vero Imperio, loco Judicii Aulici, ad Regimen Vicariatus *zur Geheimen und Reichs-Vicariats Cancellen*/ de quo vid. plur; *Dissert. sub Præsidio D. OERTHLINGII de Vicariis Imperii vacante solio ROSTOCKII* habita, *Cap. 3. §. 2, 3. & 4.* appellare gravatis liberum sit. Objicitur: quod vigere privilegiorum causæ summas privilegio conformes concernentes, ad Judicium Camerale solum pertineant; sed respondetur hoc esse sine ullo fundamento, Judicium enim Aulicum Imperatoris, quoad administrationem Justitiæ in Civilibus ex voluntate suæ Majestatis & contractu Statuum Imperii, GAIL. 1. *Obs. 121. n. 5. it. 1. Observ. 29. n. 3.* concurrentem cum Camera Imperii, quæ jam Wetzlariæ est & ipsum Imperatorem quoque repræsentat, habet
Juris

Jurisdictionem, ita ut de omnibus causarum generibus, in quibus Camera Imperialis Jurisdictio fundata est, & ipsum Judicium Aulicum cognoscere possit. *Reichs-Hoffraths Ordnung Tit. 1. §. So wollen wir auch &c.* PAURMEISTER. *de Jurisdict. lib. 2. Cap. 6. n. 31. sqq.* Cum itaque Camera in causis summam privilegiis conformem concernentibus pro sua Jurisdictione cognoscere possit, quidni ob concurrentem Jurisdictionem Cæsar, vel Judicium Cæsareum Aulicum? *R. H. O. Tit. 2. §. Wir befehlen auch hienit &c.* Non vero hoc dixerim, Cameram in omnibus cum Judicio Aulico concurrentem Jurisdictionem habere, excipiuntur quippe causæ, ubi de Ducatu, vel Comitatu aliquo Imperii &c. est controversia, & sic causæ feudales Regalia feuda concernentes. SCHWEDER. *sect. 1. Cap. 12.* tunc enim Camera nulla est Jurisdictio, sed solus Imperator cognoscit GAIL. 1. *Obs. 29. n. 7.* SCHWEDER. *d. l.* ubi alias plures causas, de quibus solum Judicium Aulicum cognoscit, recenset, & vice versa excipienda videntur esse negotia personas Camerales concernentia, nam ea immediate sub Camerali Jurisdictione ita esse videntur, ut concurrentiæ non sit locus, *ORDIN. CAMER. Part. 1. Tit. 50. pr. REC. IMPER. de anno 1634. §. Sinequen 141. verb. auch anderer GerichtsZwang frey seyn.* SCHWED: *Part. Spec. Sect. 1. c. 12. §. 8.* Ne autem circa hæc suprema Judicia in causis ubi Concurrentem Jurisdictionem habent, confusio irrepāt, sciendum, quod præventio in illis locum habeat. GAIL. *loc. cit.* ita ut in eo, ubi lis cœpta, sit finienda *R. H. O. Tit. 2. §. So wollen Wir auch 7. GAIL. 1. Obs. 29. n. 3.* Inducitur autem præventio per nudam citationem. BERLICH. *P. 1. Dec. 1. n. 1. & seq.* GAIL. *L. 1. Obs.*

SECT. III. DE PRIVILEGIIS DE NON

74. n. 17. modò sit legitimè insinuata. BERLICH. *d. l. add.*
R. H. O. d. l. ibi: Wann nemlich solche Sachen daseibst
 allbereit durch ausgewirckte und *insinuirte* Citation an-
 hängig gemacht worden. it. SCHWEDER, *sect. I. c. 12.*
 §. 7. ubi vult respectu actoris sufficere citationem sal-
 tem *decretam* esse, & in tantum procedit, ut nec Senatus
 Imperatoris Aulicus causam avocare possit, *O. C. p. 2. Tit. 35.*
 §. 14. In genere ab his Judiciis sc. à Judicio Aulico &
 Camera Imperiali, quia non habent superiorem, non da-
 tur avocatio, GAIL. *1. Obs. 41. n. 2. & 3. REC. IMPER. de anno*
1654. §. Ebenmäßig sollen 166. Capitul. LEOPOLDI I.
Artic. 42. nec ulterior, siue interposita sit ab uno, ad al-
 terum, siue ad Cæsarem vel Imperium ipsum, conceditur
 provocatio. BLUM: *in proc. Camer. tit. 25. n. 8.* BICCIUS: *in*
Colleg. Argentorat. ad tit. ff. à quib. appellat. non licet th. 2. non
 à Camera ad Aulicum Judicium, vel à Judicio Aulico
 ad Cameram, ob concurrentem Jurisdictionem, non
 à Judicio Aulico ad Cæsarem, Judicii enim aulici caput
 supremum & Judex est ipse Imperator *R. H. O. tit. 1.*
princ. ibi: Unser Kaysers. Reichs Hoffrath / dessen Obri-
 nes Haupt und Richter allein Wir und ein jeder Röm-
 scher Kayser ist &c. nec impedit, quod dicatur, Reichs-
 Hofrath/ita enim vocatur non ratione causæ *efficientis*, ac
 si dependeret ab Imperatore & Statibus, sed ratione objecti
 quia causæ Imperii eò deferuntur. Non à Camera ad Cæ-
 sarem, Camera namq; Cæsarem repræsentat. GAIL. *1. Obs.*
41. n. 8. non à Camera ad Imperium, Judicium enim Ca-
 meræ tam à Cæsare quam Imperii Statibus constitutum
 GAIL. *loc. cit. n. 4. Rec. Imper. de anno 1654. §. 165.* nec à
 Judicio Aulico vel Cæsare ad Imperium vel Status Impe-
 rii, quia inibi causæ tractantur & deciduntur, licet à solo
 Im-

Imperatore, non à toto Imperio dependeat, quæ tam Imperii Principes quam Imperium ipsum concernunt. *M. S. O. Tit. 2. pr. ibi: Alle und jede Sachen &c. de quibus pluribus RUMEL. ad Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. in Corrol. 1. & ad hunc MYLER. loc. cit. add: REINKING. de Regim. Secul. & Eccles. L. 1. Class. 5. c. 9. n. 40.*

§. 15. Ab Imperatore vel ejus supremis Judiciis ad Pontificem appellari posse, sunt qui statuunt, & quidem inter alios **HIERON: CAGNOLUS** *tom. 1. in procem. ff. n. 33* sed minus recte, in Imperio enim Cæsar habet, Jus extremæ provocationis, ut reservatum, supremus namque & ultimus est ad quem provocatur, per *L. 1. ff. à quib. appell. non lic. vid. REC. IMPER. de anno 1548. verb. haben wir aus aufgelegten Ambt / dazu wir von dem Allmächtigen Gott beruffen. conf. Decret. Septemvir. de anno 1338. apud REINKING: de Regim. Secul. & Eccles. L. 1. cl. 8. c. 2. ORD. CAMER. Part. 3. tit. 51. adeoque ab hoc ad Pontificem, licet fiat Imperio vacante, TONNICKER. advoc. prud. in appellat. Sect. 2. n. 16. p. m. 40. nulla est appellatio, utpote quæ ab inferiore ad superiorem dirigenda, superioritatem nemo in Imperio Romano Pontifici concedet, unde in *ORDINAT. CAMER. p. 2. tit. 7. cautum, daß die Sachen aus dem Reich teutscher Nation nicht sollen gezogen werden / add. p. 3. tit. 51. it. MYLER: ad RUMEL: Part. 2. in addit. ad Corrol. 1. nec de sunt Exempla, ubi, qui talem appellationem ad Pontificem susceperunt tanquam Contemptores Cæsareæ Jurisdictionis 100 Marcis auri puri multati sunt vid: SCHWEDER. Introd in Jus Publ. Part. Spec. Sect. 1. Cap. 11.**

§. 16. Firmum itaque manet ab Imperatore, seu ejus Judiciis supremis appellare fas non esse. Ne

vero hoc modo gravatis omnis præcludatur via, Jus suum ulterius prosequendi, contra sententias in judicio Aulico prolatas datur remedium Supplicationis vid. *Instrum. Pac. Osnabr. art. 5. §. 55.* ibi: liceat Parti in judicio Aulico gravatæ ad Cæsaream Majestatem supplicare. Ob stare videtur *Art. 41. Capitulat. Leopoldina*, ubi remedium Revisionis conceditur, sed respondetur, respici ibidem magis ad effectum, quam modum, RHETIUS in *Institut. jur. Publ. L. 4. c. 4. §. 9.* conf. SWED: *Part. Spec. Sect. 1. c. 11. §. 4.* Quod si sententia in judicio Camerali lata fuerit, locum non habet hoc remedium Supplicationis *ORDIN. CAMER. Part. 3. tit. 51.* Daß von Urtheilen des Cammer-Berichts nicht appelliret / oder suppliciret werden möge ibi: Wir ordnen / setzen und wollen auch / daß von Urtheilen am Kayserslichen Cammer Bericht ergangen und ausgesprochen / kein Theil weiter zu appelliren oder zu suppliciren Macht haben soll &c. ne tamen gravatis omne denegetur auxilium, illis, qui se forsan ex justis causis gravatos aliquo modo hujus Cameralis Judicii Sententiis vel Decretis sentiunt, loco Supplicationis concessa sunt alia Juris remedia nimirum (1) Remedium Restitutionis in integrum per implorationem officii Judicis Cameralis, BLUM: in *proc. Camer. tit. 78.* per tot. modo non calumniosè petatur, oder aus Ursachen so vor-mahls in Berichts. Handeln deduciret und angezeigt worden wären *Ord. Camer. p. 3. tit. 52.* (2) Revisio Actorum *Rec. Imp. de anno 1654. §. 115.* In Fällen da die Appellation &c. RUMEL: ad *Aur. Bull. Part. 1. Diff. 2. th. 20. 21. sqq.* & ad hunc MYLER: *loc. cit. cui & (3.)* additur Syndicatus BLUM: *proc. Cam. tit. 79.* It. RUMEL: & MYLER: ad *loc. cit. th. 31.* quo-

quorum primo remedio partis error, altero Referentis culpa, tertio Referentis dolus redarguitur, de quibus & coram quo instituenda, citati autores pluribus.

§. 17. An à Judicio revisorio ad Cæsaream Majestatem causa per viam Supplicationis devolvi possit, dubium facit REUSNER: *Cons. 22. sub n. 22* ac passim *VOL. 2.* & affirmativam tuetur, sed nobis cum MYLERO ad RUMEL: *ad Aur. bull. Part. 2. Dissert. 2. Corrol. 1.* negativa videtur verior, quoniam Judices Revisores ab Imperatore & Statibus constituuntur, & ipsum Imperatorem & Status Imperii repræsentant, ab eodem autem ad eundem non datur provocatio, sed debet tendere ad superiorem, qui Imperatore, non datur. Annon verò ab Imperatore male informato, ad melius informandum detur appellatio, vulgo quæritur? tractat hanc quæstionem satis prolixè REINKING. *de Regim. Secul. & Eccles. L. 1. Cl. 5. c. 9. n. 40. & sqq.* & adductis utrinque rationibus & exemplis, distingvit, an Imperator extrajudicialiter ad relationem alterius partis ad falsa hujus narrata aliquid rescripserit, an verò causa plenariè cognita, aliquid statuerit, priori casu quæstionem hanc affirmandam, posteriori autem negandam esse dicit, nobis hæc quæstio indistinctè neganda videtur, cum nulla hujus appellationis extent vestigia. vid. GAIL: *L. 1. Obs. 155. n. 7.*

§. 18. Ad memoratorum Remediorum Exempla, quæ in judiciis Cæsareis locum habent, plerique Status Imperii, qui quoad territorium habent vel Privilegium de plane non appellando, vel ad certam causam summamq; restrictum, in illis causis, à quibus appellari non potest, introducere (1.) Restitutionem in Integrum

tegrum, & (2) Supplicationis remedium. Diximus de *plerisque* Statibus, in Saxonia enim Electorali, ut reliquos taceamus, non habet locum supplicatio, sed ibi loco illius est Leuteratio, & Ober-Leuteratio, quibus partibus satis prospectum esse testatur CARPZOV: *Part. 1. Const. 20. Def. 25. n. 7.* & ibi cit. MÖLLER: *Lib. 1. Semestr. 38.*

§. 19 Quoad formalia appellationis à Statuum sententiis in summa vel causa appellabili ad Cameram vel Judicium aulicum hæc notanda (1.) illa debet fieri gradatim, exceptis casibus, quos recenset BLUM. *in Process. Camer. Tit. 48. n. 1.* (2) viva voce, vel Scriptis (3) Solemnia præstanda (4) fatale observandum & alia, de quibus BLUM: *cit. tractat. tit. 48. 49. 50. 51. & 52. REC. IMP. de anno 1654. §. 58. sqq.* GAMBS: *in Comment. ad R. J. de anno 1654. d. §. GAIL: 1. Obs. 119. n. 1. sqq. it: L. 1. Obs. 139. n. 2. 1. Obs. 53. n. 11. 1. Obs. 122. n. 5. 1. Obs. 141. n. 1. sqq.* RÖDING: *Pand. Camer. lib: 1. tit. 26.* aliique plures ex quorum scriniis multa depromere vel illorum nomina longa serie allegare, pro supervacuo ducimus, cum facili negotio ex adductis, ea, quæ circa hanc doctrinam occurrunt, satis abundeque intelligi possint.

§. 20. DUCIBUS SERENISSIMIS terræ nostræ Mecklenburgicæ Privilegium de non appellando ad certam summam & causam ab Imperatoribus datum esse §. 5. & 6. *hujus Sect.* demonstratum. Non satis deprædicari potest ex hoc Privilegio Imperatorum Clementia erga Principes hujus terræ, non solum enim per FERDINANDUM II. spatio duorum annorum & quod excurrit, binis vicibus illud extensum, sed & tertiâ vice eodem Seculo, per FERDINANDUM III. *Serenissi.*

mo piæ memoriæ PRINCIPE ADOLPHO FRIDERICO,
 nomine tam proprio, quàm tutorio *Serenissimi* pariter *Prin-*
cipis beate defuncti GUSTAVI ADOLPHI id petente, cir-
 ca annum 1651. ad 2000. aureos Rhenanos in eo majorem
 splendorem domus Mecklenburgicæ illiusque Judicio-
 rum supremorum & remunerationem officiorum Im-
 perio præstitorum ampliaturum esse, ex ipso privilegio
 legitur. Vigore hujus novissime extensi privilegii,
 cui, ut ullo modo præjudicium inferatur, Imperator
 jam pie demortuus LEOPOLDUS I. se non concessu-
 rum esse, declarat per Rescriptum *de 26. Nov. 1691. Se-*
renissimo Duci nostro CHRISTIANO LUDOVICO,
 cujus memoria in æternum exstabit, transmissum, cu-
 jus copia in actis *Dittmars* contra *Plessen Witwe und*
Erben n. 47. lit. A. reperitur, summa inappellabilis con-
 stituta est 2000. aureorum Rhenanorum, qui compu-
 tatione facta summam 1333. Imperialium & 16. Sestertio-
 rum conficiunt. Ab hac summâ & infra hanc à Ju-
 diciis Superioribus Mecklenburgicis appellare ad Came-
 ram vel Aulicum Judicium non est permissum, bene-
 tamen, si sententia, qua se gravatum esse quis putat,
 concernit summam eam superantem, Privilegium enim
 hoc stricte observatur, & non conceditur appellatio ad
 Cameram, nisi summa principalis summam in Privile-
 gio positam superet. *Ordin. Provinc. Part. 2. tit. 37. §. Wie*
denn außershalb &c. Ordin. Cancell. Gustrov. Part. 2. tit. 28.
 § 9. In causis, quæ ob Privilegium de non appellando
 ad Imperatorem & ejus judicia, aut vacante Imperio
 ad Regimen Vicariatus, ad quod & in tali casu appel-
 lari posse, à nostris Judiciis acta *Plessen* contra *Schac-*

F
ken

ken, in quibus à Camera Suerinensi ad Regimen Vicaria-
tus, quod Dresdæ erat, appellatum, testantur, per appel-
lationem derivari nequeunt, partibus gravatis in his Ju-
diciis ut remedium ordinarium, testante Dn STRYK:
in Introd. ad. Prax. cap. 32. §. 23. competit solummodo ut
ultima instantia, beneficium Restitutionis in Integrum,
de quo *Ordin. Prov. Part. 2. tit. 36. & Ordin. Cancell. Güstrov.*
Part. 2. tit. 37. add. Gravam. Judic. 2. & ad hoc resol. quod
cum beneficio nullitatis cumulari potest, ab hoc verò
cum Restitutionis restitutio non detur. *L. 1. Cod. si sep.*
in integr restit. petit. non conceditur ulterior Restitutio,
nec provocatio. *Ordin. Prov. cit. loc. §.* Und steht einem
jeden & *Ordin. Cancell. loc. alleg. §. 4.* Hujus remedii
Restitutionis in Integrum fatale est 6 septimanarum,
quod currere incipit à tempore latæ Sententiæ aut ade-
ptæ scientiæ, STRYK. *loc. cit. §. 31.* Intra spatium ha-
rum Septimanarum, nisi ex legitimo Impedimento
quis prorogationem fatalium petere velit, Libellus, in
quo gravamina punctatim ab Implorante deducenda,
est formandus & Judici offerendus, ut citationes ad
præstandum & videndum præstari Juramentum malitiæ
decernantur; Si hæ inclusa copia gravaminum expedi-
tæ, & terminus ad jurandum præfixus, in termino, qui
ordinarie in Juridica in Dicasterio occurrit, Implorans
jurat, Imploratus vero Exceptiones offert, modo non ex
justa causa impediatur, tunc enim in termino dilatio-
nem petere illi liberum est, & postea in causa usq; ad en-
tentiam proceditur, per *loc. cit: Ordin. Provinc. & Ordin.*
Cancell. Güstrov. Notes tamen circa hoc remedium sin-
gulare quid in Dicasterio Provinciali, quod non nisi
praxi observatur, si enim in Causis simplicis quærelæ Re-
stitutio

stitutio petitur, tunc implorans (1) offert Libellum Restitutionis, vel Implorationem Judicis officii, ad quam (2) Imploratus in termino, vel post, petitâ sc. dilatione (quæ ordinarie in hoc Judicio in instantia Restitutionis & appellationis trium mensium est, sc. ab una Juridica, quarum per annum 4. in pleno Confessu Illustrissimi Collegii celebrantur, ad alteram) excipit, hoc facto (3) Implorans per modum conclusionis replicat, & Imploratus (4.) duplicat, postea insequitur sententia, uti in Regestis hujus Dicastarii ex actis Kettenburgen / contra Esleben patet. In causis verò per appellationem ad hoc Dicastarium devolutis, statim oblata Exceptione ad Libellum, terminus ad rotulandum præfigitur, & sententia fertur, qualis modus procedendi, ne dicamus de cæteris, in actis Hingen & Brünningen appellanten, contra Landrath Blessen appellaten, quæ in Regestis Dicastarii asservantur, reperitur.

§. 21. Sæpe quoque contigisse observatum, quod pars, si in causis non appellabilibus, finita Restitutionis instantia se adhuc gravatam esse putaverit, Principem, petendo Revisionem, adierit, eamque obtinuerit, quam tamen SERENISSIMUS per *resol. ad gravam. Judic. 2.* cum ad protelandam Justitiam vergat, plane fustulit, se clementissime declarans, in iis casibus, revisione, de qua *Part. 1. Tit. 1. §. gemeldete Unfere Landrichter sqq.* salva, solummodo à Dicastario relationem ex actis cum rationibus decidendi, exigere illique observata ex relatione rescribere velle, quo ipso confirmatur, quod à Dicastario appellare nisi ad Cameram Imperialem & Aulicum Judicium de quo §. 10, *Set. 2.* in summa & causa appellabili, non sit permis.

missum, non enim à Dicastrio ad Principem, non ad
 Cameram SERENISSIMI NOSTRI, vel Consilium
 intimum, sed secundum prædictum modum ad Præto-
 ria Imperii Suprema appellatur.

§. 22. Non diffitemur à memoratis collegiis
 propter concurrentem Jurisdictionem, vice versa pro-
 cedi non posse ad Dicastrium uti jam dictum, per viam
 provocationis, sed cum in illis, in causis non appellabi-
 libus, uti in Dicastrio usu receptum est Restitutionis
 remedium, in causis vero appellabilibus provocatio ad
 Cameram Imperialem vel Judicium Aulicum, de quo
 posteriori acta Plessen, contra Schacken It. Boppe und
 Wilsen contra die Bauzische Creditores, in quibus à
 Camera Suerinensi ad Aulicum Judicium Cæsariense
 appellatum, testantur, illis remediis satis gravatis
 prospectum.

§. 23. Ne quid circa hunc appellationis pro-
 cessum ad Cameram vel Judicium Aulicum in causa vel
 summa appellabili negligatur, cautus debet esse Advo-
 catus, non enim sufficit appellare, & de simplici & pla-
 no ad Cameram in causa procedere, sed etiam formalia
 appellationi in his terris præscripta, debent observari,
 quæ uti partim ex variis auctoribus, partim ex Actis
 in Regestis Dicastrii inventis observavi, hic appo-
 nere placet. (I.) Itaque à sententia, quâ gravatum
 quis se sentit intra decendum à diē latæ sententiæ &
 scientiæ GAIL: 1. Obs. 139. n. 2. & 7. coram Notario
 in Camera Immatriculato, vel si talis haberi non possit,
 coram duobus aliis Notariis Cæsareis publicis in Judi-
 ciis supremis Mecklenburgicis immatriculatis & duo-
 bus testibus specialiter requisitis ad Cameram Cæsare-
 am

am vel Judicium Aulicum appellandum ; hoc plerumque modo , ut Notario sententia lata parti contraria in copia vidimata una cum Scheda appellationis , & Requisitionis , in qua gravamina ad minimum primaria summariter solent esse deducta , offeratur , adjuncto petito , ut hanc rite interpositam appellationem acceptet , Protocollo inferat & Documenta instrumentaque expediat . Quod si autem schedulam appellationis componere quis impeditus fuerit , tunc hoc pro cautela observari solet , quod Notario in præsentia testium charta blanca complicata , cui postea schedula appellationis inscribitur , porrigi possit , quo facto Documenta & Instrumenta à Notario debent confici , de quibus & quomodo componantur BLUM : *in Proc. Camer. tit. 48. n. 21. sqq.* RODING : *Pandect. Cameral. Lib. 1. tit. 26.* Accuratissimam formulam habet Dnus STRYK : *in supplement. ad introduet. ad prax. cap. 27. §. 10.* ubi tamen circa gravamina , quæ in Instrumento , quod in Judicio ad quod , offerri debet , præcise inferenda , monemus , quod ea secundum REC : IMPER : *de anno 1654. §. 64.* sint punctanda & numeris notanda .

§. 24. (II) Vigore Privilegii de non appellando sub dato Viennæ d. 28. Octobr. 1651. quod Ordinationi Cancellariæ Güstroviensi annexum , intra 30. dies à die latæ sententiæ , vel scientiæ , oblatione appellationis Documenti , appellatio , & quod appellans in termino præfigendo paratus sit per præstationem Juramenti &c. Privilegio de non appellando satisfacere , parti adversæ , vel si plures sunt , unicuique per Notarium & duos testes notificanda . (III.) Confecto instrumento , cui

Sententia gravatorialis verbotenus una cum Scheda appellationis inferi debet, Judici à quo pariter intra 30. dies à die latæ sententiæ & quamprimum appellans poterit, interposita appellatio, vel vigore schedulæ Requisitionis per Notarium, coram quo appellatum, five ejus legitime substitutum in præsentia duorum testium, aut loco illorum alius Notarii, vel per Supplicam oblato Documento vel Instrumento originali, quod retentâ ad acta copiâ, ut retradatur, quo in Judicio ad quod, appellans eô quoque uti queat, peti potest, intimanda & acta tribus vicibus, instant, instantius & instantissime requirenda, junctâ oblatione cautionis de refundendis expensis & resarciendo omni damnô in casum succumbentiæ, & sportularum pro descriptione actorum solvendarum reliquorumque solemnium. Non tamen uno die tribus vicibus acta requiri debent, sed tribus diversis ad minimum se invicem excipientibus diebus, si longius aliquod spatium intercedere non possit. Quod si per Supplicam appellatio notificetur & acta requirantur, illa Notario ad Documentum ea de re impetrandum cum scheda Requisitionis tribus vicibus porrigitur, ut eam in præsentia duorum testium Judici à quo offerat & reliqua in scheda expressa observet, quæ omnia ante lapsum 30. dierum à die latæ sententiæ sunt expedienda. Per novissimum *REC. IMPER. de anno 1654. §. 6.* introductum, quod acta intra 30. dies à die interpositæ appellationis, cum rationibus decidendi requiri debeant, sed ut disputationibus hac de causa moturis supersedeamus, satius ducimus, si fieri potest, ut acta in termino, quo appellationem Judici à

ci à quo intimat, & ad cautionem quis se offert, prima vice & duobus proximis vel quamprimum tempus permiserit, secunda, & tertia vice requirantur. Vigore jam *cit. REC. IMP. §. 63.* effluxis 30. diebus, per Notarium cui schedula requisitionis porrecta, in præsentia testium, acta priora porro diversis vicibus debent requiri & solutio pro illorum descriptione promitti, de qua oblatione & requisitione ulterius Documentum exhibere tenetur, quæ tamen requisitio & per Supplicam, uti jam monitum, fieri potest. Quo casu & a Protonotario vel Secretario Documentum factæ requisitionis appellanti datur. Servatis his, brevi post intra 30. dies post factam requisitionem actorum & ea, quæ in principio hujus §. notavimus, Judex à quo supplicando aditur, ex superfluo omnia, quæ à Notario nomine appellantis gesta, recapitulantur & terminus ad præstandum appellationis juramentum & cautionem, quod præcise intra 30. dies sub pœna desertionis à tempore latæ sententiæ vi Privilegii fieri debet, petitur, & cautio cum juramento præstatur. Et quia ad justificandam in judicio ad quod appellationem primaria actorum capita & partes vel Extractus illorum Libello appellationis adjungi debent, (IV.) Per Supplicam, quæ Notario datur ut in præsentia testium eam Judici à quo exhibeat, illorum descriptio & auscultatio petenda, & Documentum factæ petitionis ab illo exhibendum. Quod si autem hæ copiæ vidimatæ vel plane, vel eo tempore, quo postulantur, obtineri nequeant, tunc appellanti permissum est, Notario Originalia, quæ habere potest, unâ cum actis manualibus exhibere, ut auscultentur, & neces-

& necessarij extractus in forma probante exinde desumantur.

§. 25. Hæc de illis, quæ in Judicio à quo observanda, in Judicio ad quod (V.) Fatalia introducendæ observanda. Hæc quidem sunt testante GAMB-SIO in *Comment. ad REC. IMPER. de anno 1654. §. 67.* ad verba: *Welche Fatalia &c.* spatium sex mensium à die interpositæ appellationis enumerandorum, sed cum processus appellationis intra istos sex menses sint reproducendi, appellato autem ex his duo ad deliberandum de suis Exceptionibus hic sint concessi, reliqui quatuor menses insinuationi dictorum processuum duntaxat relictæ ac hodie fatales facti sunt, quia iis non observatis appellatio propter neglecta fatalia, deserta redditur. Intra quatuor menses itaque appellatio in Camera à die interpositæ introducenda, processus extrahendi & sub pœna desertionis insinuandi *REC. IMP. de anno 1654. §. 67.* Introductio cum petitione pro impetrandis processibus, citatione, inhibitione & compulsorialibus ante lapsum trium mensium debet Procuratori Cameræ transmitti, quo mense quartò Processus una cum compulsorialibus & inhibitorialibus insequi, & tam Judici à quo, & Advocato appellantis, quam appellato, cui post factam insinuationem ad minimum 2. menses ad deliberandum de Exceptionibus & appellanti idem tempus ad reproducendum processus, relinqui debent per *cit. §. 67.* insinuari possint, quando verò transmissio introductionis principio mensis quarti propter impedimenta legalia demum fieri potest, ante lapsum quarti mensis fatalium prorogatio, quæ in casu necessitatis ad 2. vel 3. menses extenditur, im-

petrari

petrari debet. *REC: IMP. noviss. §. cit. 67.* Monet tamen GAMBS: *in Comment. ad hunc §. verb. Erheblichen Ubrsachen &c.* quod hæc petita fatalium prorogatio facile denegetur, & ideo appellantem se ad eam nimium constringere non debere, quod omnibus appellantibus NB. esto.

§. 26. Huic introductioni vel supplicationi pro impetrandis Processibus adjungi debent (a) Instrumentum appellationis cum insertis gravaminibus, (b) Documentum, quod appellato intra 30. dies facta appellationis notificatio, vulgo: *die Verkündigung* (c) Documentum requisitionis actorum & quod appellans sportulas pro illorum descriptione solvere se obtulerit (d) Documentum, quod appellans cautionem præstiterit, vel præstare paratus fuerit. (e) Documentum præstiti appellationis juramenti, quod ipse appellans, non illius Procurator, in Judicio à quo præstare tenetur, Ducibus enim Mecklenburgicis vi Privilegii de non appellando hoc competit, quod Juramentum in illorum Judiciis, non in Camera, sit præstandum. In casu ubi admitti noluerit, docere tenetur appellans, quod se ad id præstandum obtulerit, sed non admissus fuerit, alias Processus denegantur. *REC. IMP. PER. de anno 1654. §. 120. add BLUM: in Proc. Camer. tit. 48. n. 42. 62. & 63.* Præjudicatum tale reperitur in actis *Hinrich Rauffelsten / contra Barnern & Consortes.* (f) Documentum, quod rationes decidendi & (g.) vidimatæ copiæ ab actis sint petitæ, quamvis rationes decidendi non semper petantur (h.) Libellus appellationis, in quo ostendere astrictus est appellans (a) quibus se gravatum esse putet, (β) quæ melius probare, & (γ) quæ de novo ad jura sua defendenda

proferre velit. *REC. IMP. noviss. §. 46.* Hic Libellus appellationis per *REC. IMPER. 1654. §. 34.* una cum petitione pro impetrandis processibus simul debet exhiberi, vel in Supplica indicandum, quod appellans in primo termino loco Libelli gravamina in Instrumento contenta recapitulaturus sit, uti jam dict: *REC. IMP. de anno 1654. §. 58* casu, quo ab interlocutoria appellatum, fieri debere legitur. add: *ORDIN. CAMER. Part. 3. Tit. 31. §. Und so fern &c.*

§. 27. Impetratis ita processibus, ratione insinuationis illorum, notandum, quod, si in Judicio Aulico appellatio introducta, decreti Processus per Veredarios vel postas appellanti mittantur, ut illos debito loco insinuari curet. Si verò in Camera Wetzlariensi, tunc ordinariè vigore *cit. REC. IMP. de anno 1654. §. 68.* per nuntium Camerae transmittuntur & insinuantur, nisi appellans dispensationem impetrare possit, quo casu non solum Nuntio Camerae 3. Imperiales sub nomine Concordien-Belder, sunt exsolvendi, sed & Processus per Notarium in Camera immatriculatum, vel si talis, uti in his terris sæpissime fit, cum raro inveniat, haberi non possit, per Notarium alium publicum, & quidem ordinariè illum, coram quo appellatum, in Præsentia duorum testium insinuandi, ubi iterum observes, quod si à parte appellati unus sit, facta appellato insinuatione relictæq; illi copia Processus in origine Judici à quo debeant relinqui, si verò appellatorum plures, tunc Processus in origine neque Judici à quo, neque appellato relinqvuntur, sed tantummodo illorum vidimata copia, ut tamen videant, illam vidimatam copiam esse consonam Originali, illud quidem ad conferendam offertur, sed hoc facto à Notario vel Camerae

ræ Nuntio statim repetitur, cui postea inscribitur Documentum, quod Processus sint insinuati, *quibus, quo loco, quo tempore, quibus testibus presentibus, & quid partes dixerint.* In casu ubi appellatorum sunt plures, toties Processus una cum Scheda appellationis uti jam dictum, describendi & vidimandi, ut unicuique Exemplar insinuari possit. REC. IMP. de anno 1654. §. 58. & 64.

§. 28. Factâ hoc posteriori casu omnibus insinuatione, Processus in origine cum inscripto Documento Camerae nuntio retraduntur, utâ Procuratore in primo termino reproducantur, in quo termino si appellans antea ostenderit, quod in Judicio à quo, coram quo ordinariè in his terris de appellatione haud frivole interposita jurari debet, se ad præstandum Juramentum obtulerit, sed non admissus, per Camerae Procuratorem, qui non solum à Principali *generali* ad causam mandato, sed & à Principali illiusque Advocato Causæ *speciali* mandato ad juramentum calumniæ de non frivole appellando præstandum (quæ mandata Procurator Camerae typis impressa transmittit, ut per Nuntium subscripta & subsignata una cum Processibus remitti queant.) instructus esse debet, sub pœna desertionis juramentum appellationis præstandum.

BLUM: in Proc. Camer. tit. 48. n. 48. 50. & 62. Hic tamen notemus differentiam, si enim in Judicio à quo juramentum hoc præstatur, Appellans solummodo jurat, non illius Advocatus. Olim quidem secundum Praxin fori Mecklenburgici inveteratam in omnibus causis simul cum appellante Advocatus juramentum præstabat, sed per constitutionem GUSTAVI ADOLPHI piæ memoriæ de anno 1656. hoc correctum,

& juramentum ab appellante solummodo præstandum. Si autem in casu supra posito, in Judicio Aulico, vel Camera hoc fit, tunc non tantum appellans, sed & appellantis Advocatus, qui schedulam appellationis confecit, vel in animam illorum, Procurator Cameræ sive Judicii Aulici juramentum hoc præstare tenetur. Hoc præstito & reliquis in reproductionis termino, quæ observari debent, à Procuratore servatis, ulterius usque ad sententiam proceditur.

§. 29. Quod si vero Judex à quo, non attenta appellatione & insinuatione Processuum ulterius procedat, hoc per Supplicam juncto Documento Notarii, quæ insinuatio Compulsorialium & Inhibitorialium docetur, indigitatur, & facta narratione & probatione attentatorum Judicis à quo, quæ fit per illius Decreta, petitur, ut purificentur priora mandata inhibitoria, attentatorum revocatoria & decernatur Executio respectu pænæ commissæ junctâ Inhibitione arctiori, hac de materia vid. GAIL: 1. Obs. 146. per totam. Si demum acta edenda descripta, priusquam eduntur, terminus à Dicasterio ad Revisionem actorum præfigitur, in quo acta à Partibus vel illorum Procuratoribus revidentur & postea obsignantur, obsignataque parti petenti solutis sportulis ad producendum in Camera traduntur, vid. acta Major HEIN contra LUTZOWEN. add. REC. IMP. de anno 1654. §. 62. BLUM: in proc. Camer. tit. 51. n. 28. sqq.

§. 30. Sunt & in nostro Dicasterio usitatæ ad instar *Apostolorum* refutatorialium, Refutatoriales *literæ*, quas vel Imperator, antequam Processus decernuntur, verb: *Bericht abzusetzen* / cui relationi fere semper

per inest refutatio, requirit, vel has Dicastrium, habitâ ratione circumstantiarum, proprio motu interdum antè insinuationem Processuum, interdum post eam ad Cæsarem expediri curat. Præjudicatis rem probabo: In causa **Sand-Marchall RUGOWEN** appellanten, contra **GEORG MACKEN & Consort**: appellaten, Imperator, priusquam Processus decreti, per literas requisitorias eas transmitti desideravit. In causa **Major Hein & Consort** contra **Bartold Hans Rugowen**. It. in causa **Christoff Dittmars** appellanten, contra **Seel. Adolph Friederich von Blessem Wittwen und Erben** appellaten, proprio motu post insinuationem Processuum & quidem posteriori casu, una cum rationibus decidendi, diversis vicibus ad Imperatorem missæ. Quod ante insinuationem Processuum statim interposita appellatione refutatoriales re ita exigente expediantur, ordinarium quid est, ideoque hoc multis præjudicatis illustrare, vid. tamen allegata acta **Dittmars** contra **Blessem** & quidem *n. Act. 105.* ubi contra denuo interpositam appellationem ad Iudicium Aulicum ante decretos Processus, refutatoriales expeditæ, superfluum duco. Coronidis loco solum monens, bene observandum esse in appellationibus ad suprema Imperii Prætoria discrimen titulorum & inscriptionum sive Rubricarum, in Iudicio enim Aulico omnes Supplicationes diriguntur ad Imperatorem immediatè ipsum, in Camera verò ad Iudicem Camerae, qui à Cæsare è Principum Germanorum, Ecclesiasticorum aut Secularium, vel saltem Comitum aut Baronum ordine electus est, de quo **BLUM.** *in proc. Camer. tit. 5.*

Cj. SECTIO IV.

DE VIOLATORIBUS EORUMQUE POENA.

§. I.

Contra prædicta Privilegia de non appellando, quæ Statibus data, à Partibus sæpiissime impingi, experientia docet, hinc Sect. hac quarta de Violatoribus eorumque poena agere placet. Dicuntur autem Violatores non solum ij, qui contra tenorem Privilegiorum Status Imperii turbant & lædunt, sed etiam illi, qui Privilegio vel verbo, vel facto, vel quovis alio modo contraveniunt. *MAGER: de Advocat. armat: Cap. 17. n. 213. vid. §. 4. Sect. I. huj. Diss.* Ne vero quis pro Violatore habeatur & in poenam incurrat, qui revera Violator dicinequit, de Requisitis, quæ in tali conjunctim requiruntur, dispiciamus. Ut ergo aliquis violasse Privilegium de non appellando dici, & contra illum ad poenam exsolvendam agi possit, requiritur (1.) ut Privilegium sit legitime concessum & quietè possessum, Privilegium enim allegans id ipsum probare debet, per cit. *MAGER. n. 204. & 211. GYLMANN. Symphon. tom. II. vot. 7. n. 2. COTHMANN. V. Resp. 6. n. 61.* (2.) Ut Privilegium Camerae & parti insinuatum, alias nec prodest privilegiariis, nec ob ignorantiam justam Violantibus nocet. *GAIL. I. Obs. 1. n. 16. SWANEMANN: Obs. Camer. 15. n. 18. RODING. Pand. Camer. Lib. 1. Cap. 16. §. 4. HOFFMANN. in Prax. Jur. Camer. Cap. 14. in princ.* (3.) Ut de poena Privilegio inserta sit certior factus & admonitus (*gewarnet*) **BLUM,**

BLUM: *Proc. Camer. Tit. 39. n. 4.* (4) Ut post omnes admonitiones vel ipse reus, vel jussu aut ratificatione ejus alius, *dolo malo* id est *ex proposito, destinata & malitiosa voluntate*, *unrechtlicher Weise / fürseßlich und freventlich* Privilegium violaverit ac fregerit. RODING. *Pand. Cam. Lib. 1. Cap. 16. §. 4. in Comment: it: Lib. 3. Cap. 20. §. 35.* BESOLD. *thesaur. Pract. voc. Privilegium pag. m. 151. sq.* add: BLUM. *proc. Camer. Tit. 39.* quæ si conjunctim concurrunt, violatio in propatulo est.

§. 2. Infinuatio, quæ parti faciendâ, debet fieri legitime ante Violationem, alias nil ipsi imputari potest, nec ad pœnam, cum de ea violans nullam notitiam habuerit, tenetur, Privilegium namq; est facti alieni, adeoq; probabiliter ignoratur. GAIL. 1. *Obs. 1. n. 9.* BLUM: *proc. Camer. tit. 39. §. 4.* Sed de hâc hodie forte frustra quaeritur, quia talia Privilegia typis imprimuntur, unde eò facilius in notitiam singulorum pervenire queunt, quapropter nec ignorantiam Privilegii & pœnæ insertæ, allegare valent, quod si tamen id fiat ea ab allegante probanda & quidem juramentô, quô regulariter probantur, quæ in animô consistunt. CARPZ. *P. 1. C. 22. Def. 6.* Sin ante factam violationem non infinuatum, statim infinuandum. BLUM. *cit. loc. n. 5.* Infinuatio licet alias non valeat, nisi fiat coram Judice competente, GAIL. 1. *Obs. 1. n. 12.* attamen & illa, quæ parti in præsentia Notarii & duorum testium fit, valet, quia Notarius habet Jurisdictionem improprie tamen sic dictam, SWENDENDORFF. *ad Tit. ff. De Fid. Instrum. §. 4. in Voluntariis, & Judex Chartularius appellatur.* GAIL. *dict. Obs. 1. n. 13.* BLUM. *l. tit. 39. n. 6.* MAGER. *de Advocat. Cap. 17. n. 209.* unde actus in.

insinuationis, non *voluntaria* propriè, sed *Chartularia* potius est jurisdictionis BLUM. *Tit. 39. §. 5.*

§. 3. In Camerae insinuatione aliud servatur, nam si illi ante Violationem statim à tempore impetrati Privilegii insinuatio facta sit, uti quotidie & creberrime eam fieri testatur SIXTIN. *de Regal. Lib. 1. Cap. 8. n. 5.* add. BLUM. *proc. Cam. tit. 47.* & earum formulas refert REINKING. *lib. 2. Cl. 1. cap. 8. n. 50.* denuo — nulla insinuatione opus est, cum Camera tunc de fundata Jurisdictione notitiam habeat. Sin vero ante Violationem nondum facta, sufficit, si simul cum Supplicatione pro non deferenda appellatione Privilegium exhibeatur, & narretur, parti antea insinuatam, Camerae enim ideo insinuatio fit, ut de Jurisdictione fundata constet, parti, ut Privilegii notitiam habens, illi non contraveniat. GAIL. *dict. Obs. 1. n. 9.* RODING. *Pand. Camer. Lib. 3. Cap. 21. §. 14.* BLUM. *Tit. cit. 39 n. 7.* Ipsum vero Originale est exhibendum in Camera, si id pro insinuato acceptari quis velit. BLUM. *proc. Camer. Tit. 46. n. 33.* transsumtis enim & Exemplis non creditur. *L. 2. ff. de fid. Instrum.* STRUV. *S. 7. C. Exerc. 28 §. 11.* etiamsi per tres Notarios subscripta sint. BLUM. *Tit. 39. n. 7.* Attamen, si Cæsar sub suo sigillo majori literas ad Cameraam expediri, & copiam Privilegii includi faciat, eæque literæ in vim Originalis producantur, ejusmodi insinuatio pro legitimâ acceptatur, prout præjudicato demonstrat *cit.* BLUM. *n. 8.* quid autem insinuatio Camerae non facta, illa verò aliunde notitiam hujus Privilegii habeat? non videtur hoc sufficere, nam, quando certioratio vel intimatio est de substantia vel formâ ut in-

in præfenti casu, nuda scientia certiorationi vel intimationi non æquiparatur. BARBOSA *Lib. 3. Cap. 11. Axiom. 5.*

§. 4. De Dolo malo in Violatore hujus Privilegii requisito, unde de eo constet, & quomodo probetur, multi sunt, qui disquirunt. Regulariter dolus non præsumitur. GAIL. *de pac. publ. cap. 7. n. 11.* cum omnis præsumptio sit exclusiva delicti: MASCARD: *de Probat. Concl. 495* & in specie doli. KLOCK. *de Contribut. c. 9. n. 667.* sed probandus. Quia vero difficulter directè probari potest, cum in mente consistat, præsumitur semper, si quis versetur in illicitis, rei enim prohibitæ operam navans eo ipso censetur esse in manifesto dolo. GAIL. *loc. cit. n. 13.* FARINAC. *prax. Crim. P. 3. quest. 89. n. 92. & Part. 4. Consil. 60. n. 10.* add. BLUM. *proc. Cam. tit. 29. n. 49.* qui in fine hujus numeri dicit, hanc præsumptionem esse jûris ac legitimam, illique standum donec contrarium probetur, quod eo magis locum invenit, si quis spretis vel prohibitionibus, vel persuasionibus sibi factis, ne quid faciat, nihilominus fecit. MASCARD. *de Probat. Vol. 1. Concl. 532. §. 53.* Cum itaque quis contra Privilegium de non appellando in causa vel summa non appellabili, appellat nec insecuta insinuatione, & admonitione, ab appellatione temeraria, quâ Privilegium violatur, desistit, sed potius prosequendo eam rati habet, aperte in dolo est, cum rei, Privilegio, quod vicem Legis obtinet, prohibitæ insistat. per ea, quæ habet BLUM. *in Proc. Cam. tit. 39. n. 5.* ubi dicit, si post factam parti insinuationem aut aliàs de Privilegio factam certiorationem, (certioratus enim amplius certiorandus non est. TUSCH. *Pract. Concl. Tom. 1. lit. C. Conclus. 198,* nam hic intimatio & certioratio

eum tantum in finem fit, ut pars sciat Privilegium) Violator è vestigio violationem non revocet, sed illam è contra ratifaciat, de dolo fat aperte constare. Non itaque opus est directò ut dolus probetur, sed sufficit, si factum Privilegio prohibitum narretur & ex circumstantiis dolus demonstretur, prout in casu fractæ pacis publicæ BLUM. *Tit. 29. §. 48.* fieri docet.

§. 5. Prædicta requisita in Violatore concurrere atque ab asserente probari debent, quæ si vel defunt, vel plane non probari possunt, de Violatione non agi, nec appellans in pœnam, cum & fatua & feris immanibus magis, quam homini consentanea causa à dolo excuset, CARPZ. *P. 3. C. 22. Def. 9. n. 6.* add. *Dissert. Jenæ pro loco* à JOH. BERNH. FRIESEN, *de causa fatua*, habita, declarari potest. Non enim sola culpa in hoc processu attenditur, sed probatio veri doli, secundum dicta, requiritur. ZANGER. *de Except. part. 2. Cap. 1. n. 401. sqq.* nisi autem talis probetur, reus absolvi, & actor in expensas condemnari debet, maxime si reus aliquam causam etiam injustam, fatuam, temerariam ac bestialem alleget, quæ à dolo præsumto excusat. *L. 12. ff. de Liber. caus. L. 46. §. 7. ff. de furt.* ZANGER: *loc. cit. n. 395.* RODING. *Pand. Camer. Lib. I Tit. 16. §. 8.* BOER. *Decis. 168. n. 11.* CARPZ. *Prax. Crimin. quest. 39. n. 10. & quest. 140. n. 143.* Declarant quidam hanc regulam, quod procedat, modo injusta causa habeat probabilem simplicitatem vel ignorantiam, & absit ab eâ præsumta vel astutia vel vafrities KLOCK. *Vol. 1. Cons. 38. n. 33.* Sed hæc declaratione vix opus esse videtur, nam injusta feris bestiis consentanea causa dici non potest, ubi præsumptio adest astutiæ. KLOCK. *loc. citat.*
Vide.

Viderint Ergo; antequam talem processum inchoant, quomodo requisita & præsertim dolum, qui primariè attenditur, probare velint, multi quippe hujus generis processus ex defectu dictæ probationis excidunt in vanum, in tantum, ut vix Condemnationis præjudicium inveniri queat, uti ex MERCKELB. apud KLOCK, vult RODING, in *Pand. Camer. Lib. 1. tit. 16. §. 4.* quamvis si hodie Privilegia talia publici Juris facta fuerint, dolus facile præsumatur nec simplicitas profit, peritiores enim consulere debuerat, sic v. g. rusticis jus civile ignorare permissum quidem, nisi tamen JCtorum copiam habere potuerint, *L. 9. §. 3. ff. de jur. & fact. ignor.* nam & is *scire* dicitur qvi Prudentiores consulere potest, *L. 10. ff. de Bonor. Possess.* unde frivole & temerè appellare dicitur, qvi inconsultè, h. e. Juris peritis non consultis appellat. MENOCH, *de Arbitr. Jud. Quest. Cas. 445. n. 9. & seq.*

§. 6. Quod si de Violatione factâ jam constet, pœnam transgressores exsolvere tenentur. Hæc plerumque sub certa pecuniæ summa in transgressores solet statui, & Privilegiis ipsis inferi, quæ tunc à Violatoribus omnino præstanda. MAGER: *de Advocat. cap. 17. n. 113.* HENSCHER. *de Privileg. th. 76.* Non tamen semper est eadem, sed varia pro variatione summæ appellabilis, sic in Violatores Privilegii Magdeburgensis & Halberstadiensis in ipso Privilegio statuta est pœna 50. marcarum auri puri, in Privilegio Episcopi Passaviensis pœna 10. marc. auri puri, privilegio Episcopi Spirensis, in quoscunque contravenientes itidem pœna 100. marc. auri puri, in Argentoratenfi, 40. marc. auri puri. Privilegio quod Ducibus

H 2

Meckl.

Mecklenburgicis concessum, inserta est poena 100; **Marck lothiges Geldes** / illo, quod Hamburgensibus datum, sub eadem poena interdicta est appellatio ad certam causam & summam, nec non Lübecensibus appellatio infra Summam 500 florenorum in auro sub poena 60. marc. auri puri prohibita est, de quibus omnibus vid. BLUM: *in proc. Cam. tit. 47.* Si nulla poena decreta, Judicis arbitrio hoc committendum, & poena extraordinaria locum habet HOPINGK. *de Jur. protect. th. 14. lt. e.* Si quidem decreta, sed non determinata, Judex pro arbitrio eam determinat, quoties enim lex aliquam poenam, non tamen certam determinat, Judicis arbitrio ea relinquitur. GAILL: *Obs. 39. n. 4. & Obs. 87. pr.*

§. 7. Poena Privilegiis inserta pro dimidia parte debetur Fisco Cæsaris, pro altera dimidia, parti læsæ vel privilegiario. Autor, *Decis. Camer. in verb. Citatio ad videndum §. 2. si pro Citatione &c. add. BLUM. tit. 39. §. ii.* sive in Privilegio expressum sit, sive non, Fiscus enim Cæsaris & posteriori casu cum Privilegiario concurrit, quod ipsum communibus suffragiis receptum, quia Violator in utrumque & privilegiantem & privilegiatum peccat, ipsisque Privilegiis plerumque inseri solitum refert MAGER *de Advocat. Cap. 17. n. 113. 124. & 308.* Privilegia si revideamus, in illis fere omnibus, quibus poena certa inserta, videri licet hæc Clausula: **Und daz eine pen von 100. &c. marck lothiges Goldes / darin ein jeder / so oft er frewentlich hiewieder thäte / uns halb in unser / und des Heyl. Reichs. Cammer und den andern halben Theil dem gedachten N. und dessen Nachkommen unablässig zu bezahlen / ver:**

verfallen seyn soll / ex qua judicari potest, quibus hæc poena applicanda. Quod si appellans non habet in ære, in corpore, ut alii ab ejusmodi appellationibus deterreantur, puniendus erit. **BLUM:**
in proc. Cam. tit. 44 n. 8.

§ 8. In terris Mecklenburgicis in Violatore Privilegii de non appellando §. 1. *h. Sect.* allata quoque postulantur requisita, quæ antequam in poenam Privilegio insertam declarari possit, ab asserente probanda. Hæc Probatio facillimo negotio expeditur, quoad (1) enim Privilegium de non appellando ad certam summam & causam SERENISSIMIS NOSTRIS DUCIBUS concessum & ad hunc usque diem quietè possessum, nemo, qui non plane peregrinus in his terris est, inficias ibit, optimum testimonium hac de re affert Privilegium ipsum vid. illud annexum *Ord. Cancell. Güstrov. p. m. 118.* & Rescriptum LEOPOLDI I. ad literas CHRISTIANI LUDOVICI Ducis nostri Serenissimi nunc piæ memoriæ infectum de quo §. 15. *Sect. 3* mentio facta, nec non praxis, hæc enim docet, appellationes, quæ contra Privilegium sunt, in Camera vel Judicio Aulico non recipi, sed in iis Processus denegari. vid. acta *August. Lügow* appellanten, contra **Georg. Macken & Consort.** appellaten, in illis enim reperitur sub n. 64. Decretum quo d. 2. *May anno 1708.* hoc modo Processus in Judicio Aulico Cæsariensi denegati, it. acta in causa **Christoff Dittmars** modo, **dessen Erben** / contra *Adolph Friederich von Plessen Tochter nachgelassener Kinder Vormünder* / ubi d. 16. *May 1708.* pariter Processus denegati; huc quoque spectat egregia & summe laudabilis, nec non ad abbreviandas lites multum afferens Consuetudo in Im.

peratore novissime defuncto JOSEPHO. I. quod sc. vix unquam appellationes receperit, & Processus decerni curaverit, nisi relatione à Nostreis summis Judiciis prius postulata, ex qua infecuta, si apparuerit appellationem contra Privilegium esse, appellationem, denegando Processus, non admittit. Quoad (2) Infinuatio Camerae haud amplius facienda, cum nostrum Privilegium paulo post ejus novissimam extensionem *d. 21. Januar. 1654.* Camerae jam infinuatam & *d. 31. ejus* acceptatum, nec illa, quæ parti facienda, adhuc fieri debet, cum Privilegium dictum per impressionem publici Juris factum, & ad omnium notitiam pervenerit, hinc ulteriore infinuatione non est opus. De poena quoque frivole appellans ex eodem publici Juris facto Privilegio certior fieri potest, sed ne Violator se excuset, se de poena non esse admonitum, quoad (3) in termino præstandorum solemnium ex abundanti illi Privilegium explicatur, & de evitanda poena admonetur, qua admonitione facta, si quoad (4) desistere ab appellatione nolit, sed eam prosequi intendat, admittitur quidem ad præstandum solennia, nisi ea ad evitandum perjurium remittere Judex malit, sed poena Privilegio inserta in casum succumbentiae Fisco reservatur, prout multa & magna Volumina Actorum **Plessen** contra **Dittmann** & alia demonstrant, nec obstat, quod supra dictum, quod in Camera hoc casu Processus non decernantur, illud enim intelligendum si de dolo aperte constet, si verò in casu *dubio* id fiat & spretis omnibus admonitionibus appellans non desistat, nec appellationem *deferat*, tunc prædicto modo contra eum proceditur. Dolus itaque eo ipso committitur, quod
contra

contra Privilegium quis appellationem temere interponat & contra factam insuper admonitionem, illam prosequatur, nec ab ea desistat. Recte dico *temere* appellantem, si enim quis in summa & causa appellabili ex justa causa & necessitate exigente appellat, non pro Violatore habendus BLUM. *proc. Cam. tit. 44. n. 7.* etiamsi succubuerit; secus est in illo, qui *temere* & frivole animo malitioso appellat. vid. BLUM. *loc. cit.* qualis non solum est, qui in summa & causa non appellabili, sed etiam, qui in casibus jure communi & Provinciali prohibitis appellationem interponit & prosequitur, quorsum spectant verba Privilegii: **Desgleichen auch in allen und jeden Sachen / in welchen die gemeine Kayserliche Rechte / und Landes Constitutiones keine appellation verstaten und zu lassen.** &c. contra quos toto die de violato Privilegio Processus inchoari videmus atque ita Responsum ab *Amplissimâ Facultate Juridicâ Rostoch. d. 8. Nov. anno 1707.*

§. 9. Poena in Privilegio Mecklenburgensi expressa est 100. Marc. löthig Goldes / quarum dimidia pars secundum literam illius, spectat ad Imperatorem altera dimidia ad PRINCIPEM NOSTRUM, ideo ea quæstione cui applicanda, in his terris haud eget. Pars quæ PRINCIPI SERENISSIMO competit, consistit in summa 50. Marcarum auri, quarum una conficit 288. Marc. vel 96. Imperiales, & tota summa pro parte scilicet SERENISSIMI NOSTRI computo ducto secundum monetam nostram 14400. marc five 4800. Rthlr. quos unusquisque, quoties contrâ Privilegium hoc aliquid molitur, omnino exsolvere debet, ni Princeps pro Clementia sua, vel totum, vel partem remittere velit. Hanc pœnam admodum gravem *videri* habita
ratione

ratione summæ appellabilis, non diffiteor, sed cum
 secundum vulgatum, damnum, quod quis sua culpa
 sentit sentire non videatur & omissione appellationum
 ad Prætoria summa evitari possit, imputent sibi, qui
 eam incurrunt, nam est præmium temere appellan-
 tium, quod frivolis appellationibus sibi acquirant.
 BLUM. *Proc. Camer. tit. 44. n. 7. & 12. ibique cit: REC.*
IMP. de anno 1654. §. 119.

SECTIO V.

DE

EO, QVI DE COMMISSA POENA ACTIONEM,
 ET UBI, INSTITUERE POTEST.

§. I.

Circa hanc Sectionem magna admodum contro-
 versia nobis obvenit, cum alii Imperatori, alii Sta-
 tibus, quibus Privilegium de non appellando
 concessum, citationem ad videndum se incidis-
 se, decernendi & de poena commissa judicandi faculta-
 tem tribuunt. Hoc jus, Imperatori competere admodum
 probabile videtur, quemadmodum enim solius Impe-
 ratoris est Privilegia concedere *L. 1. §. fin. ff. de Constit.*
Princip. ita, & ejus optimo jure, ea interpretari &
de eorum validitate cognoscere & judicare per L. penult.
& ult. Cod. de LL. ibi: si in presenti Leges condere soli Impera-
tori concessum, & Leges interpretari solo dignum esse imperio
putamus REINKING: de Regim. secul. & Eccles. Lib. 2.
Cl. 2. cap. 8. n. 41. quod eo quoque casu procedit, si de
Violatione illorum & poena illis inserta, ZANGER:
de Except. Part. 2. cap. 1. n. 390, agitur. MEV. Part. 7.
Dec.

Dec. 94. n. 1. quippe concedentis superioritas non finit alium esse violationis vindicem, & de ejus virtute & sensu judicare, quam à quo profectum. *JD. loc. cit. n. 2.* quamvis & hoc casu Camerae Jurisdictionis, ita ut quoad poenam Privilegio insertam ibi quoque agi & citatio decerni possit. *GAIL: L. 1. Obs. 1. n. 7. REINKING: de Regim. Secul. lib. 2. Cl. 2. c. 8. n. 47. GYLMAN. Indub. decis. voc. Jurisdiction Camerae*, quod adeo verum est, ut litem in Camera coeptam, ne ipse quidem Imperator, non quidem ob incompetentiam, sed praeventionem avocare possit, per *ORDIN. CAM. Part. 2. tit. 35.* Camera namq; Imperatorem repræsentat, ficque de Violatione Privilegiorum pariter, ac Judicium Aulicum, quod Imperatoris nomine Jus dicit, cognoscere ac judicare potest. *BLUM: in Proc. Cam. tit. 39. n. 1.* nec interest utrum Violator mediatè, an immediatè imperio subjectus sit. *BLUM. loc. cit. n. 2.* objici quidem poterat quoad mediatè subjectos, adimi ita ipsis beneficium primæ instantiæ, quod tamen confirmatum in *Ordinat. Camer. p. 2. tit. 1.* ibi: **Es soll auch demnach das Kayserliche Cammer-Gericht in erster Instanz auff niemands Klage oder Ansuchung Ladung erkennen gegen denjen'gen die der Kayserl. Majest. und dem Reiche nicht unmittelbahr unterworffen sind,** nam Privilegii tuitio & Violantium coercitio illorum est, à quibus conceditur *MEV. Part. 7. Dec. 94.*

§. 2. Hæc si applicantur ad violationem Privilegiorum de non appellando, primo intuitu omnia expedita videntur, ita ut à Procuratore Fisci Cæsaris de poena commissa in Camera Wetzlariensi, vel

I

Ju-

Judicio Aulico Viennensi actio instituenda sit, ad quæ justificanda hanc clausulam in Privilegiis fere omnibus positam: so lieb einem jeden unser und des Reichs schwere Ungnade und Straffe/ und dazu eine poen von so viel Marc löthiges Goldes/ welche halb in unser und des Reichs Cammer/ und den andern halben Theil &c. non parum afferre putant, cum eo ipso vindictam ratione violationis Privilegii de non appellando Imperatores sibi reservasse videantur.

§. 3. Sed fundamentis his penitus inspectis verior nobis videtur contraria opinio, sc. non Cæsariensi Procuratori; sed Fiscali Statuum, quorum Privilegium violatum est, de Violatione Privilegii de non appellando actionem competere. Movemur sequentibus rationibus: *primo* enim indubitati Juris est, quod Statibus Imperii competat Jus de *non evocando*, cum enim subditi alterius Judicio se sponte subjicientes, mandatis poenalibus à Domino retrahi possint, GAIL: *l. Obs. 40. n. 4.* STEPHAN: *de Jurisd. c. 25 n. 42.* quo ipso tamen omnem Prorogationem exclusam esse nolumus, vid. STRYK: *in us. modern ff. ad Tit. de Jurisd. §. 22. & sqq.* hinc nec ad aliud judicium inviti trahi & è territorio Domini evocari possunt, GAIL: *d. l.* ne quidem à Judicio Aulico vel Camerali, CAPITUL. FERDINANDI II. *art. 13.* VITRIAR: *in Inst. Jur. Publ. l. 3. tit. 17. §. 17.* add. supra allegata ORD. CAM. P. 2. *tit. 1.* quo ipso infallibiliter sequitur, Subditum contra Privilegium Cæsareum peccantem non posse propterea in Camera, sed à Procuratore Fisci sui immediatè Superioris conveniri; nec obstat, si dixeris, posse tamen Procuratorem Fisci Cæsaris pro sua dimidia contra violentem.

lantem Privilegium de non appellando in Camera agere, nam nec hoc dubio caret, si supponamus veram esse sententiam BLUMII *in Proc. Cam. tit. 39. §. II.* ubi dicit, Fiscalem ad suam partem agere non posse, nisi pars læsa Processus in Camera extrahat, tunc se ex officio pro Interesse Fisci intervenire, quo posito Camera Jurisdictio per se fundata non foret, sequeretur potius, si Privilegium violans subditus, coram Superiore suo immediato conveniretur, quod Procurator Fisci in loco litis motæ intervenire debeat, idque non propter Præventionem, nam inde proveniens exceptio tunc locum habet, quando quis declinat forum Judicis alias competentis, ex eo, quod ejus Jurisdictio jam sit ab alio præventa, LAUTERB: *ad Tit. ff. de Except.* seu quando reus, qui pluribus in locis ob unam eandemque causam forum sortitur, ejus rei gratia ad unum Judicem legitime citatus, postea ad alium vocatur, nam Camera vel Judicium Aulicum non est mediate Imperatori subjectis forum in prima instantia competens, indeque non potest dici concurrentem cum Judiciis Statuum Imperii habere Jurisdictionem, sed propter causæ connexitatem. Accedit (2) multitudo Causarum in Camera alias obvenientium, quæ facile efficere posset, Litem hanc fieri immortalem cum damno & præjudicio partis læsæ, (3) ad Privilegiantem non recurritur, nisi in casu, ubi de mente vel sensu Privilegii contentio est, quæ ex verbis Privilegii non facile potest decidi, quando vero de sensu facile constat, & Privilegium indefinite conceptum, læsus contra lædentem statim agere potest. CARPZOV, *R. 2. Const. 6. Def. 8.*

§. 4. Ad ea, quæ in contrarium afferri poterant, facilis est responsio, sic quando (1) dicitur, quod cujus est Privilegia concedere, ejus etiam sit, eadem interpretari, & de eorum validitate cognoscere, Ergo hoc Imperatoris erit, quia privatæ Interpretationis non sunt Privilegia, COTHMAN: *Vol. 5. Conf. 10. n. 39.* Facile hoc concedimus, sed in præfenti casu non agitur de Interpretatione, aut validitate Privilegii, sed de ejus Violatione, ubi quidam Camerae tribuunt cognitionem, quia ejus Jurisdictio in prima instantia fundata, sed hoc est, de quo quæritur, rectius, Statibus ea tribuenda videtur; Objicitur, Privilegia esse stricte explicanda, MEV. *Conf. 50. n. 27.* nec ultra Literam extendenda, KLOCK: *Vol. 1. Conf. 7. n. 1035. Cap. 2. 7. & 10. X. de Privil. & ita accipienda, ne noceant concedenti, MEV. Conf. 106. n. 22* quia vero in Privilegiis de non appellando Cognitio & Exactio pœnæ insertæ Statibus non concessa, Ergo nec iisdem competere, quam objectionem firmare videntur verba Privilegiis addi solita, & supra §. 2. h. Sect. allegata: **So lieb einem jeden unsere und des Reichs schwere Ungnade &c.** sed nec hoc thesin nostram infringit, nam sicut, quod de stricta Privilegiorum interpretatione dictum, in personalibus quidem procedit, MEV. *Part. 2. Dec. 173. n. 1. & seqq.* è contrario realia vel mixta latissimè explicanda, CARPZOV. *Part. 2. Const. 6. Def. 8. n. 7.* ita privilegiatus fines Privilegii egredi non videtur, quando pœnam statutam exequitur, quæ Executio ei tacite eo ipso concessa intelligitur, dum non adempta, nec in specie Imperatori reservata, permixtum namque censetur, quod

quod non prohibitum CARPZ. P. 1. Const. 11. D. f. 53.
 Quando tandem (3) urgetur ex thesi nostra Sta-
 tus Imperii in propria causa Judices constitui, quod
 tamen *r. t. Cod. ne quis in sua caus. Judic.* propter affectio-
 nem ad causam, indeque oriundam suspicionem L. 18.
ff. de L. 10. Cod. de Testib. prohibitum est, irrelevantia
 hujus objectionis statim apparet, si enim hæc obje-
 ctio procederet, contra Dissidentes retorqueri & dici
 posset, Ergo nec Cameram de poena Violatoribus Pri-
 vilegiorum imponenda cognoscere posse, cum poena
 pro parte inferenda sit, in Unser und des Reichs E. m-
 mer / accedit, quod fata, quæ omnes communiter
 regulæ patiuntur, dum regulariter nulla earum
 tam firma, quæ non patiatur Exceptiones. L. 3. m. & §.
ff. de Injur. L. 1. ff. de R. J. adducta regula, quæ ali-
 quem in propria causa Judicem esse prohibet, etiam
 patiatur, dum inter alias Exceptiones, quæ legi pos-
 sunt apud SCHWENDEND. in Not. ad Eckolt. tit. ff. de
 J. & J. §. 7. hæc quoque affertur, nisi Judex injuri-
 am sibi ut Judici illatam vindicare velit, MEV. P. 1.
 D. 224. In hoc enim casu non suum, sed publicum agit,
 GAIL: L. 1. Obs. 39. n. 1 sqq. Ut sic non in suo, sed
 alieno procedere & condemnare videatur. GAIL. d. l. n. 4.
 Status itaque Imperii, quibus vix majorem injuri-
 am inferri posse credimus, quam per contemptum Ju-
 risdictionis contra Privilegium de non appellando, il-
 lam rectè vindicare possunt quod eo magis in iis proce-
 dit, ubi cognitio generaliter disertis verbis concessa
 & Statibus reservata, de quo, cum infra pluribus,
 hic loci tacemus & reliqua, quæ huic materiæ insuper ad-
 di poterant, ut temporis habeatur ratio, omittimus.

§. 5. Haftenus dicta, quod de Violatione Privilegiorum de non appellando ipsi Status Imperii cognoscere possint, patiuntur Exceptionem (1.) quando in Iudicio Aulico vel Camerali tota causa decisa, tunc enim propter causae connexitatem Iudicium Aulicum vel Camerale, etiam in hoc puncto est forum competentis, propter Continentiam causae, HOFFMAN. *Prax. Jur. & Prax. Camer. tit. 15. de Contin. Caus.* (2) si ob frivolam appellationem aliquis in poenam Ordinationis Cameralis condemnatur, quae est unius vel plurium marcarum auri usq; ad 30. per REC. IMPER. de anno 1654. §. 120. JOH. CHRISTOPH. AB UFFENBACH. vom Rönserl. Reichs-Hofrath. Cap. 7. Sect. 1. n. 18. p. m. 36. hoc enim posteriore casu poena soli Fisco Cæsariensi applicanda.

§. 6. Postquam ita demonstratum dedimus Statibus competere cognitionem super violatione Privilegii de non appellando, nunc videamus, quo genere actionis experiundum sit? frustranea videtur esse hæc quaestio, quo genere actionis experiundum? hodierna enim Praxis non desiderat, ut nomen actionis exprimatur, sed sufficit factum narrare & petitionem ei annectere C. Dilicti. x. De Judic. CARPZ: P. 1. C. 7. Def. 13. VULTEJ. 1. feud. c. 11. n. 246. sub fin. BRUNNEM: de proc. Cap. 5. n. 8. modo ex conclusione appareat, quae actio sit instituta. BRUNNEM. d. c. 5. n. 4. alioquin obstabit exceptio non competentis actionis, quâ oppositâ per indirectum compelli potest actor, ut indicet nomen actionis, STRYK. in usu modern. ff. Tit. De Edendo §. 1. add. Excell. D. SCHOEPFFERI, Synops. eod. Quod præsentem attinet actionem si quis eam Conditionem ex
Lege

Lege appellare velit, non repugnamus, cum Privilegi-
um istud vim Legis habeat add. Gylman. *Symphon. Tom. 1.*
p. 2. Tit. 11. vot. 7. n. 2. & sit Lex *nova*, qualis omnis
illa dicitur, quæ est post LL. XII. Tabb. lata, FRANTZ.
ad Tit. ff. De Condict. ex Lege n. 7. LAUTERB. *eod. nego-*
tiū hic nobis facessere videtur GROENEWEGEN,
ad h. t. existimans in iudiciis nomen hujus actionis non
frequentari, sed resp. etiam si hoc concesserimus, usus ta-
men ipsius rei negari non potest. STRYK. *in usum modern.*
ff. ad Tit. De Condict. ex Leg. §. 1. Cum hac actione ad pe-
tendam pœnam Privilegio insertam concurrere possunt
& alia remedia sc. Imploratio officii Judicis Nobiliss.
injuriarum &c. MAGER. *de Advocat. Cap. 17. n. 345. sqq.*
de quibus hic loci plura differere nolumus.

§. 7. Fiscales Statuum, quamprimum de Viola-
tione constat, ad pœnam insertam agunt, hoc mo-
do, porrigunt supplicam, in qua factum narratur &
petitur, ut citatio ad videndum incidisse in pœnam
violati Privilegii decernatur, qua exhibita citationes
ad videndum se incidisse & audiendum quomodo in
pœnam Privilegio insertam declaretur, cum Judex
non ex eo quod debetur, sed quod petitur, Jurisdictio-
nem suam metiatur L. 19. §. 1. ff. *de Jurisdic.* MYN-
SING: 2. *Ob. 10.* decernuntur, si ita reus comparue-
rit, nec Exceptionibus petitionem elidere possit, in
pœnam declaratur, ac Executio sequitur. Ab
Executione nunquam inchoandum, nec ad senten-
tiam ferendam sine causæ cognitione properandum
esse sæpius diximus, sed reus primum citandus,
quo ita defensionem suam, quæ nemini deneganda,
allegare atque Judex causa cognita ad Sententiam
& Exe-

& Executionem rite & recte progredi possit, vid. *L. 1. de Execut. rei Jud.* Hoc etiam obtinet in causis violati Privilegii de non appellando quoad poenam exigendam, non enim, licet verba *unablässig zu bezahlen* Privilegiis inserta, ipso facto absque ulla cognitione præcedente in poenam Violator incidit, sed citatio ad videndum se incidisse, vel allegandum causas quare non, debet præcedere, quam sequitur Declaratoria, si Exceptionibus actionem elidere non potest, & licet absque strepitu, summariter, juris ordine prætermisso, in tali casu procedi possit, per ea quæ habet GAIL: *1. Obs. 39. n. 1. & 5.* non nimium tamen properari, nec citatio, præprimis in Violatione non notoria, debet omitti, quippe quæ tam juri divino, quam naturali consentanea est, nec statuto vel consuetudine tolli potest. RITTERSHUS. *ad Nov. Part. 9. c. 11. n. 4. sqq.* WESENBECK. *in Paratitl. ff. de in Jus vocand. n. 12.*

§. 8. Differt quidem alias citatio ad videndum, à citatione ad purgandum, cum illa potissimum ad poenam dirigatur, hæc non ita, ast in illo conveniunt, quod etiam citatus ad videndum, comparere, & causam illam refutando, se purgare possit. MINDAN: *1. de process. Cap. 26. n. 4.* Citato itaque ad videndum, causas quare non in poenam Privilegio insertam declarandus, allegare permittitur, ne defensione destitui dicatur, multas enim contra hanc actionem reo competere Exceptiones, quibus petitio actoris infringi atque elidi possit, nemo dubitabit, quarum primariæ sunt, si reus neget insinuationem, vel Violationem *dolo* esse factam, vel Privilegium esse

subreptitium, vel aliis modis exspirasse & irritum factum esse dicat ac probet, de quibus & aliis MAGER: *de Advocat. Cap. 17. n. 191. & seqq.* an autem solo non usu Privilegium de non appellando amittatur, *curiose* quidem, sed *prolixioris* est inquisitionis, hinc ubi tempori parcendum, hæc scire avidum remittimus ad RUMEL. *P. 2. Dissert. 2. lib. 2.* Quod si reus in probatione Exceptionum deficiat, tunc demum insequitur Declaratoria, pœna enim quæ ipso jure imposita, non habet Executionem ante Sententiam, quæ super Crimine commisso semper necessario requiritur. GAIL. *de pace publ. Lib. 2. Cap. 3. n. 3.* quod etiam procedit in notoriis delictis, JD. *loc. cit. n. 4. 13. & 14.* imo in crimine læsæ Majestatis locum invenit, *n. 15.* quando enim legitur pœnam ipso jure super aliquo crimine impositam esse, hoc ita intelligendum, modo sententia Declaratoria secuta fuerit, per ea quæ tradit GAIL. *loc. cit. n. 9.* add. BLUM: *proc. Cam. tit. 29. n. 218 219. seqq.* quod tamen limitatur in crimine notoriæ rebellionis actu permanentis, quo casu cum in morâ periculum, citatione & sententiâ opus non est, **sondern er ist ipso facto ohne einige weitere Erklärung in pœnam verfallen** vid. REC. IMP. *de anno 1559. §. Damit dann hinzu 30. 38.*

§. 9. Hæc actio in hæredes transitoria est. Regulariter & quidem jure Civili actiones pœnales, licet hæredes succedant in omne jus, quod defunctus habuit, *L. 17. ff. de acquir. vel omitt. hered.* non transeunt in hæredes, *L. 38. ff. de Reg. Jur. it: L. 16. & 10. ff. de pœn.* peccata enim tenent suos auctores, & ibi pœna est, ubi noxia, *L. 22. Cod. de pœn: quæ Lex propinquos,*

quos, notos, familiares. quos reos sceleris societas non facit, à calumnia submovet, si verò ex delicto defuncti ad illos quidpiam pervenerit, vel lis cum defuncto contestata sit, omnimodo hæredes ex illo tenentur, GAIL: *de pac. publ. lib. 1. tit. 20. & 21.* In hac actione Fiscali idem servatur, cum non ad impositionem pœnæ, sed pœnam in Privilegio impostam exigendam agatur, merito namque hæc ad hæredem transit, etiamsi ad eum nil pervenerit, per ea quæ habet GAIL: *de pac. publ. lib. 1. cap. 20. n. 14. 15. sqq.* Quoties ergo ante Sententiam declaratoriam, vel litis contestationem reus moritur, instantia non perit, sed insecuta declaratoria ad pœnam hanc pecuniariam solvendam hæredes sunt obstricti, per ea quæ tradit BLUM: *tit. 29. n. 61. & 71. it:* GAIL: *loc. cit. n. 23. & 24.* maxime cum illa regula, quod actiones pœnales non tangerent hæredes, aliquando tantum in pœnis corporis afflictivis, non pecuniariis locum habeat & hoc delictum sc. violatio Privilegii de non appellando duret etiam post mortem defuncti secundum illa, quæ affert. GOMETZ: *tom. 3. variar. resol. cap. 1. n. 80.* CARPZOV. 3. *Resp. 38. n. 15.* LAUTERBACH: *compend. Jur. tit. de Obl. & Act. p. m. 486.* add. BLUM: *proc. Camer. tit. 29. n. 61. sqq.* cujus tradita de fracta pace publica suo sensu ad hunc quoque casum applicari possunt.

§. 10. Qu: An Procuratores fiscales appellatione deserta contra appellantes ad pœnam Privilegio insertam agi possint? Rf: distinguendo, aut desertionis talis est causa, ex qua apparet non ex malitia appellationem interpositam, deinde omissam esse, aut verò nil reperitur, quod desertionem ab ista suspicionem

cione purget, priori casu elucet justa appellandi causa, ideo litis odio desertio facta intelligitur, nec punienda. MEV: *Part. 4. Dec. 287. n. 4.* cum in illo non reperiatur temeritas appellandi & dolus, ubi autem dolus non adest, ibi nec delictum poena dignum *L. 7. §. 4. ff. de Jurisdic. L. 23 §. 2. ff. de Edilit. Edict. L. 20. Cod. ad L. Corn. de falsis* five appellans appellationem deseruerit ante, vel post illam introductam, five Judex à quo, five Judex ad quem desertam pronunciaverit, paria enim sunt appellatum non esse & appellationem esse desertam, MEV: *Part. 7. Dec. 53. n. 3.* FAB. in *Cod. L. 7. tit. 27. defin. 24. n. 1.* posteriori casu, si de appellationis jure nil apparet, sed tantum non prosecutæ appellationis haud improbabilis ratio, tunc desertor tantum in expensas condemnatur, si vero plane nihil, nequidem excusatio probabilis reperitur, præter condemnationem in expensas poena pecuniaria pro arbitrio Judicis, vel, si Privilegio de non appellando poena inserta, illa desertori irrogatur, cum hæc cum contemptu Judicis sit conjuncta. MEV. *Part. 4. Dec. 287.* ad violandam illius Jurisdictionem, temeritatemque & dolum involvat.

§. II. Sed quid si Processus denegentur à Judicio Aulico vel Camera Imperiali, inciditne tunc appellans in poenam violati Privilegii, ita, ut Fiscalis ad eam exigendam actionem instituere possit? primo intuitu hoc affirmandum videtur, cum Processus petendo in frivola appellatione, appellans animum declaret, illam protervam appellationem prosequendi, aut, quia ob interpositam solam appellationem & non prosecutam nulla poena appellanti dictanda. MEV

Part. 4. Dec. 252. nec hoc casu Fiscalis agere potest, propter impeditam enim prosecutionem, ab appellante Jurisdictionem & Privilegium temere violatum esse dici nequit, Pullus quippe in ovo necatur, & ita appellatio absque pœna per denegationem Processuum, licet interdum in expensas ob multas & longas moras ac dilationes quæsitæ, nec non damnum parti adversæ illatum condemnetur, rejicitur per tradita MEV. *loc. cit.* CARPZ. *Dec. 50.* quamvis huic non parum objici possit, quod quoties quis delictum consummare voluit, sed non potuit, illud pro consummato habeatur, *argum. l. F. s. ubi feloniam incurrit*, qui cum uxore Domini concumbere se exercuerit, i. e. tentaverit *L. Qui eâ mente 65. ff. de furt.* FACHIN: 9. *Controv. 87.* STRYK: *in Exam. Jur. Feud. c. 23. qv. 14.* Alia adhuc adest ratio in illo, qui proprio motu à lite ante sententiam desistit, quippe qui temere appellasse pariter non dicitur, adeoque, quoniam temeraria appellatio sine prosecutione non puni-
tur, MENOCH: *de A. J. Q. Cas. 445. n. 11. & 12.* pœnam Privilegio insertam non incurrit, nec fisci Procurator de ea agere potest, pœnitentia enim in delictis nondum planè consummatis excusat, ANTHON: *Disp. Feud. 11. th. 5. lit. B. add.* BARBOSA *L. 14. C. 55. Axiom. 2.*

§. 12. Si appellatio in forma consistit, quoad materiam vero per sententiam in Camera vel Aulico Judicio pro non devoluta declaratur, & causa absque ulla mentione pœnæ & condemnatione in expensas remittitur, qu. an hoc casu violatio adsit, & de pœna in Violatores statuta per Procuratorem Fiscalem agi possit? Affirmatur, cum enim appellans hoc modo

modo appellationem frivolam ad sententiam usque prosequutus sit, quod in temere appellante puniendo requiritur, BLUM. *in Proc. Camer. Tit. 44. n. 12.* eo ipso temeritas appellandi & sub illa latitans dolus, nec non propositum violandæ Jurisdictionis, absque quibus violatio subsistere non potest, BLUM. *Tit. 39. n. 10.* se exferit, dum bene judicatum & male appellatum esse pronuntiatur. Causâ itaque remisâ, quæ remissio plerumque in sententia expressis verbis fit, licet & interdum, si sc. expresse de remissione mentio non facta, illi formulæ bene judicatum & male appellatum esse, insit, CARPZOV. *Part. 1. Const. 20. defir. 28.* Fiscalis recte contra talem ad pœnam privilegio insertam actionem instituere valet, quia sententia remissoria docet, non ex necessitate, sed ex temeritate partem appellasse per tradita §. *antec. II.* quod impune procedere non potest REC. IMP. *de anno 1654. §. 19.* Objic. hoc casu Imperator pœnam tacite remisit, sicque Fiscali Statuum ad pœnam insertam agere non permitendum: Huic autem objectioni obviam itur, respondendo, licet Imperator casu præsentis multam in Violatores Privilegiò statutam, dum neque expresse absolvit, neque condemnavit, remisisse censeatur, hoc non de tota pœna, quamvis disertis verbis appellanti eam sententia remiserit, intelligendum esse, sed tantum de sua dimidia. Concurrunt quidem Fiscus Cæsariensis & Privilegiarius, attamen alter alteri sicque Imperator Statibus & vice versa præjudicare nequit, & licet unus offensam & pœnam remittat, alter tamen agere & partem suam petere non prohibetur. MAGER; *de Advocat.*

Cap. 17. n. 359. & 19. Firmum itaque manet, hoc casu Fiscales Statuum habere pro dimidia, quæ Statibus illæsa manet, fundatam actionem etiam in illo casu ubi sententia prior explicata, declarata atque ita remissa, cum hoc modo confirmationem potius quam correctionem involvat. CARPZOV. *Part. 1. Const. 10. Def. 27.* quod & exinde videre est, cum plerumque Statibus in temere appellantes poena juris, sub qua, si poena in Privilegio expressa, illa intelligenda, si non, arbitraria, reservatur, quo ipso probatur Imperatoriam Majestatem Statibus secundum Capitulationem LEOPOLD. I. *artic. 3.* poenam Privilegiis in Violatores statutam, intactam servare velle. Secus est si sententia à qua in appellationis instantia reformetur, & ad exequendum solum remittatur, tunc enim fiscalis actio cessat, quia absque temeritate & dolo, & sic bene appellatum esse elucet.

§. 13. Alius adest casus, si enim causa remissa & appellans in expensas condemnatus, non tamen in poenam, dubium itidem emergit, an poena censeatur remissa & nullam inde actionem fisco competere, an verò poenam appellans incurrat & fiscalis de ea agere possit? Hoc dubium per ea, quæ §. præced. 12. tradita, facillime resolvendum, cum per eandem rationem, qua fiscali priori casu agere permittitur, & hoc agere possit, præsertim, cum condemnatio in expensas sit indicium temere litigantium. MEV. *Part. 4. Dec. 152. n. 1.* GAIL. I. *Obs. 152. n. 4.* add. CARPZOV. *Part. 1. Const. 10. Defin. 19.* præterquam maligne appellanti solet alia poena, puta quæ præsentī casu in Privilegiis expressa, dictari. Dicas;

cas temere appellantes sat abunde plecti refusione expensarum juxta dispositionem L. 79. ff. de Judic. sed Rf. hac expensarum refusione parti adversæ sc. appellato satis fit, non verò Judici, cujus Jurisdictio violata, per illam frivolam appellationem, ideoque & hic per Procuratorem Fisci recte hoc delictum, quod per condemnationem in expensas eo magis declaratur, vindicat & pœnam commissam exigit, propter frivolam enim & temerariam appellationem, veluti si quis non ex necessitate, sed ex temeritate & ad retardandam Executionem latæ sententiæ, vel quo partem adversam ad incitas & desertionem causæ vel improbam transactionem cogat, vel quo diutius occupatis bonis fruatur, appellat, appellans non solum in expensas, sed etiam pro qualitate causæ & litigantium ut & frivolæ appellationis in pœnam Juris legitimam, qualis hæc sit §. 12. h. Sect. demonstratum, condemnatur. BLUM: *proc. Cam. tit. 44. n. 7.* fundata itaque & hoc casu fiscalis intentio est, quæ & insuper extendi potest ad alios casus, quibus præter enumeratos, appellantes temere appellasse dicuntur, non enim porro, ut reliquos taceam, qui provocat, cum videt adversarii intentionem in jure fundatam esse, temere appellasse præsumitur, sed & ille temere appellationem prosequi dicitur, qui quidem ab initio justam causam fovet, ast in Prosecutione novit, se injuria contendere. BLUM: *proc. Camer. loc. cit. n. 12.* hi namque ut alii, de quibus jam dictum, pœnam Privilegio insertam incurrunt & ad eam exsolvendam sunt obstricti.

§. 14. Jam dicta locum eo magis habent in terris nostris, ita ut Fiscalis contra Violatores Mec-

klen.

klenburgici Privilegii de non appellando ad poenam exigendam agere possit, quo certius quod Imperatores *SERENISSIMIS NOSTRIS DUCIBUS* cognitionem super poenâ sibi non expresse reservarint, potius eam *SERENISSIMIS DUCIBUS NOSTRIS* concesserint, vid. sæpius allegatum Privilegium *de anno 1651. ibi: auch über das dem Judici à quo wie an sich recht und billig / die Cognition ob sothanen unrechtmäßigen Appellationen zu deferiren sey / oder nicht / kleinist reserviret / und fürbehalten haben wollen / Frustra objicitur, hæc verba intelligenda, & explicanda esse ex immediate præcedentibus & restringenda ad malitiosas, frivolas & temerarias appellationes, ut hæc à Judice à quo, pro circumstantiis rejici possint, neutiquam verò ad eum extendi debeant casum, quo de cognitione super poenam quæstio est, nam Cæsarea Majestas cognitionem Causarum quoad Privilegium de non appellando generaliter & indefinitè Ducibus Mecklenburgicis vigore citati Privilegii concessit & in specie reservavit, qua generali & indefinita cognitionis concessione, quæ juxta vulgatum æquipollet Universali, continetur non solum casus, quo an frivolis appellationibus deferendum sit, cognoscitur, sed etiam si ad poenam Privilegio insertam propter ejus violationem agitur, specialia quippe semper generalibus insunt per *L. 147. ff. de R. J. & cum nulla Regula tam firma, quæ non patiatur Exceptionem arg. L. 1. pr. & §. 1. ff. d. Injur. & L. 1. ff. de Reg. Jur.* hoc ipso & illa quæ alias Imperatori cognitionem causæ in casu privilegii violati, quando agitur ad poenam huic insertam, tribuit, vitiatur, officiumque suum perdit, præprimis cum Imperator ex plenitudine potestatis*

testatis & ex certa scientia, aus **Königlicher Macht/Vol-**
lenkommenheit und rechten Wissen Privilegia de non appel-
 lando & in illis cognitionem largitus sit, addita clausula
 cassatoria & irritante, qua si quid contra factum, annul-
 latur. Duces itaq; nostri Serenissimi hoc jus merito exer-
 cent & non iniqu; , nam non tantum præter jam dicta per
 verba Privilegio inserta, **den andern halben Theil mebr**
gemeldten Unsern Lieben Oheim und Fürsten &c. unnach-
lässig zu bezahlen verfallen seyn sollen / hanc exactionem
 Imperator permisit , sed & pœnam juris , quæ hic de-
 terminata est ad 50. marc. auri toto die Ducibus Meck-
 lenburgicis in appellantes succumbentes reservat.,
 BLUM. in Proc. Camer. tit 47. tab. 3. pag. m. 376. cujus ul-
 terius argumentum non leve est, quod cautio, quæ exi-
 gitur & præstanda, ut appellatus in casum succumben-
 tiæ de expensis securus sit, secundum fori observantiam
 ad pœnam Privilegio contentam Fisco solvendam ex-
 tendi soleat , & non alia admittatur appellatio , quam
 cum reservatione pœnæ Privilegio insertæ & protesta-
 tione , quæ jus protestantis conservat MEV. Part. 1.
 Dec. 14. n. 2. Dec. 219. n. 2. Part. 9. Dec. 193 n. 8. se absq;
 præjudicio Privilegii de non appellando appellationi
 deferre, partem ad solemnia admittere & acta edere;
 Maximum huic rei pondus affert praxis & observan-
 tia , à qua vera interpretatio sumenda , ROLAND.
 à VALLE Vol. 2. Conf. 2. n. 7. & 8. in omnibus quip-
 pe Judiciis à quibus in his terris ad Prætoria Impe-
 rii suprema appellari posse supra demonstravimus, pro-
 pter violationem hujus Privilegii Fiscales ad pœnam
 egisse & adhuc agere videmus, vid. acta in Regestis Dica-

Her. Provinc. Erlenkampen contra Vassen, Dittmars contra Plessen, Macte contra Lübauen / &c. In regeſtis Sverienſibus der Regierung / acta Jacob Levin von Plessen contra Dittmars Erben / & alia, quæ in cujuſlibet Judiciſ regeſtis facili negotio inveniri poſſunt.

§. 15. Quam male itaque Exceptio fori declinatoria à nonnullis his temporibus opponatur, intellectu ex traditis haud difficile eſt, cum non ſolum ex privilegio, ſed & ex praxi, hoc Jus per Procuratores ſcales pœnam Privilegio inſertam exigendi Ducibus noſtris Sereniſſimis competat. Et licet in cauſis violati Privilegii de non appellando, ſi ſcales egerint in his terris, fere omnes ſententiæ abſolutoriæ ſecutæ, hoc non ob incompetentiam factum, ſed ideo, quia extranei Jure Conſulti in probatione doli, in qua, cum fere ſemper acta transmittantur, ſupra modum citraque neceſſitatem ſcrupuloſi fuere, & ſcalem in illa probatione defeciſſe putaverunt, de quo ſententiis adjunctæ rationes decidendi optimum teſtimonium affere poſſunt, quas tamen, cum illarum communicatio in his terris cauſarum Patronis non concedatur, vid. **gemeiner Beſcheid** de dato Parchim, d. 17. Jan. 1681. in Princ. allegare difficile, imo impoſſibile eſt, ſufficiat ad convincendos eos, qui hoc caſu incompetentiam prætendunt, hic inferere ſententiam in DICASTERIO PROVINCIALI d. 9. Jul. 1709. Güſtrovii latam quæ & vires accepit, Declaratoriam: In Sachen Unſers Land-und Hoff-Gerichts ſcales Kls an einem / entgegen und wieder dem Land-Marschall Auguſt von Lübowen / beſt. am andern / und deſſen Ehe-Frauen / Albel

Bel Catharina gebohrne Brügmännin Intervenientinnen am dritten Theil: In puncto violati Privilegii Cæsarei de non appellando, modo citationis ad videndum se incidisse. Erkennen und sprechen von **GOZTES** Gnaden Wir **FRIEDEERICH WILHELM, Herzog zu Mecklenburg** (c. t. t.) nach verlesenen und wohlerwogenen Acten, auch nunmehr in contumaciam angenommenen Schluß der Sachen vor recht: daß dem befl. vorangezogenes Kayserliches / Unserm Fürstl. Hause Mecklenburg aller gnädigst ertheiltes Privilegium geklagter maffen zu despectiren und zu verkleinern nicht geziemet noch gebühret / sondern daran zu viel und unrecht gethan / und derowegen in dessen einverleibten unserm Fürstl. Hause Mecklenburg zugeeigneten gehalten poen der 50. marc löthiges Goldes zu declariren und zu erklären sey / wie wir Ihn denn hiedurch und Krafft dieses alles seines einwendens ungeachtet / darin würcklich declariren und erklären / auch in die desfalls unserm Fiscali verursachte Unkosten / salva nostra moderâtionem, verdammen &c, **V. R. W.** Hac ipsa Sententia omnia, quæ habent contra sentientes de poena Privilegio de non appellando inserta exigenda, disjiciuntur, competentia fori nostri Principis è contrario eò magis fundatur ac firmo stat talo, ita ut contra illam quid moliri & Exceptiones opponere tentantes, in cassum laborare autumemus. add. supra Sect. 4. §. 8. in fine allegatum Responsum Rostochiense per totum.

§. 16. Objicitur: poena Privilegio de non
L2 appel.

appellando inserta tantum est imposita, si Privilegium intuemur, illi, qui in summa non appellabili sc 2000. aureos Rhenanos non superante, appellat, adeoque ad alios casus v. g. si temere quis in summa appellabili appellat &c, contra naturam Privilegiorum, quæ stricte interpretanda *Cap. 7. X. de Privileg.* non est extendenda, Privilegia quippe non debent ad alia extendi, quam quæ in ipsis continentur *cap. ex parte X. de Privileg.* cui accuratius Privilegio inspecto, respondemus, non tantum prohibitas esse appellationes in summa non appellabili, sed etiam illas, que sunt contra Jus commune & Statutarium, verbis: **Meinen / setzen und wollen / daß von hinführo in Ewigkeit niemand &c. In Sachen / da die Klage und Hauptsache nicht über ein tausend Gold. Gulden / oder zwey tausend gulden Keimisch Haupt-Summa, sondern dieselbige Summa oder darunter wehrt wehre / desgleichen auch in allen und jeden Sachen in welchen die gemeine Kayserl. Rechte oder die Constitutiones, observance und löbliche Gewohnheiten J. Lbden: Lande keine appellation verstaten und zu lassen / in specie in Schuld. Sachen alda das Debitum beandtlich &c. und dann in denen Injurien Handlungen / in welchen &c. von J. Lbden: Canzelleyen oder dero Land- und Hoff- Gericht an unser oder unser Nachkommen am Reich / Kayser oder König. Reichs Hoffrath oder Camer- Gericht im h. Röm. Reich oder wohin es sonst immerhin seyn möchte / nicht appelliren / reduciren oder sonst eine Klage**
ge

ge &c. anstellen sollen noch mögen in Feinerley
 Weyse/ ideoque non solum illos qui infra *summam* ap-
 pellabilem appellant, sed & illos, qui juxta ulteri-
 us præscriptum Privilegii in *causa* non appellabili, vel
 in *summa* appellabili ex *temeritate* tamen appellant, pœ-
 nam Privilegio insertam incurrere, Fiscalemque ad
 illam exigendam contra tales agere posse. *Vid. Quo-*
que §. antec. adduct. ressp. plur.

§. 17. A modo procedendi supra §. 7. *h. Sect.*
 tradito, in nostris terris in eo receditur, ut expedi-
 ta citatione ad videndum se incidisse, vel allegandum
 causas quare non, Violatores, qui jure Camerali pro-
 pter summariam causæ cognitionem in termino com-
 parere & causas quare non allegare debent, in scri-
 ptis exceptiones, se excusando in termino comparere
 non posse afferant & ita per indirectum à Processu sum-
 mario Fiscalem deflectant, quibus fiscali communica-
 tis & ab utraque parte ulterius insecuta conclusione acta
 rotulantur & denique insequitur vel Declaratoria, vel
 absolutoria, vid. acta supra citata *Christoff Dittmaris*
contra Adolph Friederich von Blessen Wittwe und Er-
ben / & alia, quæ hic recensere pro supervacuo duco.

§. 18. Atque hæc sunt, quæ de competente
 foro violantium Privilegium Cæsareum de non appel-
 lando pro ingenii imbecillitate & temporis penuria inda-
 gare licuit, pennam itaque cohibeo, & si ob mate-
 riæ, quæ potius tractatum quam dissertationem desi-
 derat, difficultatem, ea minus scite exposita vel con-
 fuse congesta, aut quædam notatu digna prætermissa
 videantur, veniam B. L. dabis, cum vel tibi ea emen-

danda relinquam vel meliora doctus per *Nov. 22. in fine*
prafat. ea substituere & prioribus competentem corre-
ctionem imponere non erubescam. Tibi vero Sum-
me DEUS, ex quo & per quem omnia, *L. 5. §. 1.*
Cod. de Sum. Trin. devotas exhibeo laudes, quod beni-
gne vires concedere, & manum mentemque in con-
scribenda hac dissertatione dirigere volueris. Adsis in
posterum meis laboribus, quo in tui nominis glori-
am & Patriæ emolumentum vergant, sic Tibi
pro tua Clementia manebit semper
LAUS ET GLORIA.

ic TIBI , sic cupiunt multi DOCTISSIME
KRAFFTI,

Sic laudes dicunt, DULCIS AMICE , tuas.
Omnia vota brevi mens est concludere versu,
Et simul ac votum jungere suave meum.

Vive diu multum felix per Nestoris
annos,
Sitque novus titulus semper origo
boni.

*Brevibus hisce & quasi ex tempore Dmno Candidato
pro summis in utroque Jure honoribus impetran-
dis feliciter disputanti, ob amicitiam pristinam
verum inveteratam, ob singularem Parentum suo-
rum honoratissimorum expertum continuo affectum
jam animum gratum gratulabundum testari voluit,
debit.*

C. F. FABRICIUS.

T vendat merces , sua quas fert
pineae moles,
Mercator dives, fluctibus ire
parat;
Æqvora dum fulcat, multis ango-
ribus actus,
Contiguum portum vultu ani-
moque petit.

Sic Tu, NOSTER HONOR, sic Tu CLARISSIME
KRAFFTI,

Castis Pieriis invigilare choris

Arfi-

Arfisti semper, cursuque attingere metam,
Nunc fors felicem Te fore sacra jubet,
Nunc ad promeritos meritò decurris honores,
Quæis Leges alacres condecorare solent,
Privatis studiis solers sacra Jura colebas,
Hinc stringunt lauri tempora celsa tua,
Nunc, quibus meliore luto præcordia ficta,
Applaudunt cuncti: PRÆMIA FAUSTA SIENT
Sic mea Musa cupit Te vastum ferre per orbem,
Ast me infelicem fateor esse Vatem;
Hinc, Tibi sum quicquid gracili modulatus avena,
Ut ne despicias, SVAVIS AMICE, rogo.
Sic Ego nunc totoque libens Tibi pectore grator:
Conducatur multum summus ho-
noris apex,
Inspirent venti semper tua vela secundi,
Exq̃ue tuo voto prospera cuncta
fluant.

*Quibus, novissimis & summis in utroq̃, Jure honoribus,
Clarissimi & Consultissimi Viri JOHANNIS PETRI
Krafftten / Dicasterii Provincialis Mecklenburgici
Advocati Celeberrimi, — Fautoris sui honoratissimi,
ipso Promotionis die, gratulabundus assurgebat.*

M. D. R.

Errata extantiora.

Pag. 17. §. 15. lin. 5. pro alis lege aliis pag. 19. §. 17:
post verba Resolutioni, adde & observantiæ: pag. 21.
§. 21. pro t.t. lege tit. pag. 66. in rubr: omittatur vox pœ-
na. reliqua, quæ plurima ob angustiam temporis
irreperunt, B. L. pro candore suo corriget.

PROGRAMMA

QVO
SVO TOTUSq; JURIDICI COLLEGI NOMINE
AD

DISPUTATIONEM INAUGURALEM

VIRI PRÆNOBILISSIMI ATq; CONSULTISSIMI

DN. JOH. PETRI ~~S~~traffen/

JURIS UTRIUSq; CANDIDATI DIGNISSIMI, ADVOCATI

DICASTERII PROVINCIALIS MECKL. ORDINARI MERITISSIMI

DE

COMPETENTE FORO VIOLANTIUM PRIVILEGIUM CÆ- SAREUM DE NON AP- PELLANDO

PRO CONSEQVENDIS SUMMIS IN UTROq; JURE HONORIBUS

D. I. MARTII ANNO M. DCC XII.

BONO CUM DEO HABENDAM

MAGNIFICUM DN. RECTOREM, ILLU-

STRIS REGIMINIS DUCALIS PROCERES SPLENDI-

DISSIMOS, UTRIUSQVE REIP. PRIMORES AMPLISSIMOS,

ACADEMIÆ CIVES ET OMNES LITERATORUM

FAUTORES INVITAT

CASP. MATHÆUS ~~M~~üller/

SERENISSIMI DUCIS MECKLENB. REGENTIS CONSI-

LIARIUS CANCELLARIÆ, PROFESS. DUC. PUBL. ORDIN. ET h. t.

FACULTATIS JURIDICÆ PRO-DECANUS.

RostochI, Typis Joh. WepplingI, SEREN. I RINC, & ACAD. Typogr,

IX ulla in Praxi frequentior est materia, quam ea, quæ de *foro Competente* agit, vulgatissima est *Exceptio fori*, quæ opponitur vel ad Judicium, ad quod Reus citatus, *in totum*, vel tantum in *hac*, vel *illa causa* declinandum, prius fit, quando simpliciter Jurisdictionem Judici citanti in citatum competere negatur, ut si Civis Academicus à Magistratu Urbico citetur, quo casu legalem non factæ comparitionis exceptionem habet, quia hæc incompetentiæ est *notoria*, in casu *dubio* verò comparere debet, saltem ad allegandam incompetentiæ; *posterius* modis potest contingere plane variis, sic aliquando causæ qualitas Judicem facit incompetentem, non dicam de Jure Romano, ubi quædam dabantur causæ, quæ

quæ ordinario officio Magistratus non cohærebant, sed
quæ specialem Concessionem requirebant, uti erant
actus Voluntariæ Jurisdictionis, unde enata distinctio
inter Judicem competentem ratione *causæ*, & *personæ*,
v. g. Emancipatio fieri debebat coram Judice compe-
tente non ratione personæ, sed causæ. § 6. J. *Quib. mod.*
Jus Pat. Pot. solv. rectè id notante HOPP. in *Comment. ibid.*
Sed hæc mittam, cum omnia fere illa, quæ olim *specia-*
liter concedi solebant, hodie *ordinaria* cohæreant Juris-
dictioni, STRYK. in *usu modern. ff. Tit. de Adopt. §. 21.*
notissimum hodie tantum adducam exemplum ex Ju-
re Feudali, ex quo noto notius, quod *causæ feudales*, si
de ipso feudo controversia, non cognoscantur coram
Judice loci ordinario, sed Domino feudi, ab aliò ergò
quam ab hoc in causa feudum ipsum concernente cita-
tus Vasallus opponet Exceptionem incompetentiæ ra-
tione causæ, aliud Exemplum adducit VIR *Præ-Nobiliss.*
atque *Consultissimus* DOMINUS JOHANNES PETRUS
KRAFFT, J. U. Candidatus, inquisiturus, si ad pœ-
nam privilegio de non appellando insertam ob ejus
violationem agatur, quodnam forum sit competens.
Disputationem hanc prout typis est expressa, IPSE
proprio Marte elaboratam obtulit & defendendam su-
scipit, faxit DEUS, feliciter. Ne vero antiquitati &
recepto mori derogare velle videar, de Curriculo quo-
que vitæ & natalibus DN. CANDIDATI NOSTRI quædam
adducenda erunt In lucem HIC editus GUSTROVII anno
1685. d. 12. Octobr. Patre, VIRO *Præ-Nobilissimo* atque
Consultissimo DOMINO HENRICO KRAFFTEN, Ju-
ris Utriusq. Licentiatò longe Celeberrimo, Amico & Fautore
nostro estimatissimo, cujus VIRI eruditio ac in rebus ex-

pediendis solertia & Dexteritas effecit, ut ei anno 1689.
Officium Protonotariatus in Dicasterio Provinciali
conferretur, quo officio adhuc hodie laudatissime fun-
gitur, Utinam per plures annos. Matrem vero
veneratur DOROTHEAM TORNOVIAM, foemi-
nam omnibus Sexum hunc decorantibus virtutibus in-
structissimam; Hi Parentes bene gnari liberos non
sibi, sed Deo & Reipublicæ nasci, nihil eorum omise-
runt, quæ ad sedulo & ex fide instituendum hunc su-
um filium conducere videbantur, & cum Ingenium
in eo animadverterent capiendis artibus & scientiis
satis accommodatum, post jacta prius Pietatis funda-
menta, Scholæ Parchimenfi primum fuit commissus.
Generosi animi est, sine saltu, alias in jure etiam
odiosô, gradatim ascendere, sic miles *sagatus*, ubi ad
Superiora pervenit officia militaria, gloriatur, *Ich
habe von unten auff gedienet/ ich habe mir die hohe
Charge, so ich je kund bediene/nicht etwa gekauffet/ oder
durch Gunst erlanget/ sondern verdienet/* idem in DNO.
NOSTRO CANDIDATO rogato milite observatum fuit,
non ambiit hic primariam statim in Schola Parchi-
menfi Classem, sed lubentissime passus est in Inferiori-
bus sibi assignari locum, & gradatim ad Superiores
Classes ascendere, quod ut eo citius fieret, nulli la-
bori pepercit, sed ob connatum sibi ad majora emer-
gendi studium, indefessâ suâ industriâ eo rem *brevi*
perduxit, ut primariæ Classi facile jungeretur, ubi non
parum deprædicat singularem fidem & operam *VIRI*
Nobilissimi & Doctissimi Domini JOHANNIS WIETZII,
tunc temporis Scholæ Parchimensis Rectoris, nunc
Scholæ Wismariensis Con-Rectoris, & Domini ZA-
CHA.

CHARIÆ CORDESII, quondam Scholæ Parchi-
mensis Con-Rectoris, jam vero ibidem Rectoris,
sed nec negligere voluit vulgatum:

Dulce natale solum.

hinc anno 1702. Güstrovium properavit, ibidemque
usque ad annum 1704. commoratus, informatione
usus est *VIRI Nobilissimi atque Doctissimi Domini JOACHI-*
MI OTTONIS, Gymnasii, quod ibidem floret,
Rectoris Celeberrimi, Affinis nostri estimatissimi, de cujus
in informanda Juventute Industriâ & solertiâ loqui-
tur *nostra*, loqvuntur, *Extraneæ* Provinciæ, unde
non pauci *ejus* fidei sunt concrediti: jungit *Nobilissi-*
mus DN. CANDIDATUS NOSTER nunquam satis laudan-
dam industriam *Domini Magistri DÜRFELDII*, Gymna-
sii antea dicti *Con-Rectoris longe Dignissimi*, cujus po-
sterioris Informationi se non parum debere ut luben-
tissimè, sic gratissimè fatetur.

Sed pertæsus tandem in Inferioribus diutius morari, ad
Scholas majores, quas Academias vocamus, se con-
ferre destinavit, ut verò securiori via ambularet,
per integrum fere anni spatium, domi, quæ tum
Parchimi erat, quæ in Scholis didicerat, non
tantum repetiit, sed & prima Juris fundamenta
privatim haurire placuit, quæ in re usus est operâ
Viri Præ-Nobilissimi atque Doctissimi Domini KNOVENA-
GEL: J. U. D. nec non Procuratoris Judicii Provincialis
Mecklenburgici celeberrimi, Avunculi sui Colendissimi.
His ita quam largissime instructus præparatoriis, tan-
dem anno 1705. Lipsiam abiit, ibidemque Juris stu-
dium excolere proposuit, sed mutavit mox animum,

& Jenensem elegit Academiam, ubi sub Auspiciis
Viri maxime Reverendi atque Excellentissimi Dni JOHAN-
NIS PHILIPPI TREUNERI, *SS. Theologiae Do-*
ctoris & ante hac in Academia Salana Logica & Metaphy-
sica Professoris, nunc Ministerii Evangelici, quod Au-
gusta Vindelicorum est, Senioris & Pastoris Minoritani,
Logicae, sub ductu vero *Excell. Dni* BRAUNII *J. U.*
D. Metaphysicae operam dedit, quibus Philoso-
phiae partibus Physicam junxit praeeunte hac in re,
Dno Magistro GUNTHERO, nunc *Rectore Ilfeldensi*
meritissimo, sed nec hic substitit diligentia *Dni CANDI-*
DATI NOSTRI, potius *Dnum Magistrum* ACKERUM,
Ethicam, & *Excellent. Dni*, PUFFENDORFFII tracta-
tum *De Officio Hominis & Civis*, *Excell. vero Dnum*
BURCHARDUM GOTTHELFF STRUVIUM
J. U. D. & Professore Historiarum famigeratissimum
Hübneri quaestiones historicas & Hertzii Elementa Pruden-
tiae Civilis explicantes magna cum industria audivit; sed
nec Oratoriam neglexit, ubi Ducem habuit Celeber-
rimum hoc in studio *Dnum* AUGUSTUM BOH-
SEN: *J. U. D.* & postea *Gymnasii Lignicensis Professo-*
rem, cujus Collegio Epistolico quoque interfuit.
Coeterum cum principalis studio Juris se mancipare,
animus esset, hoc in negotio Doctorem sibi elegit,
Excell. & Ctum Dnum JOHANNEM BERNHAR-
DUM FRIESEN, *SMI: Ducis Saxo-Isena-*
Censis Consiliarium Aulicum & Consistorialem, nec
non *Antecessorem in Academia Salana longe Celeberrimum*,
cujus Auditoribus in Collegio Examinatorio super In-
stitution: Imperator: se associavit, eundemque STRU-
VII *Jurisprudentiam Romano Germanicam*, SCHIL-
TERI

TERI *manuductionem Philosophia moralis*, STRYCKII
Examen Juris feudalis explicantem & Dominum Doct.
SCHROETERUM, *P. P. & Scabinatus Assessorem*
gravissimum STRUVII Syntagma J. C. illustran-
tem sedulo audivit; Interfuit quoque Collegio Feu-
dali sub *Illustri Domino* WILDVOGELIO, Harmo-
niam Struvio - Schnobelianam exponente, ut tace-
am, quod ad pedes *Excell. Domini* BRUCKNER: *Jcti*
& Scabinatus Assessoris Celeberrimi, Codicem explicantis
confederit. Sed ut omnes Juris partes pertracta-
ret ne frustra aliquando & titulotenus *Juris Utriusq.*
Doctor vocaretur, Juris quoq; Canonici scientiam sibi
comparare voluit hinc sub memorato *Dn.* SCHROE-
TER: Collegiū habuit super Erotemat: Juris Canonici,
quæ conscripsit DESSELIUS, Domino vero FRISIO
usus porro est in addiscenda praxi, habito sub Eo Col-
legio Practicō. Fundamentis ita in Jure tum Civili,
tum Canonico sat probe jactis, pedem ulterius pro-
movit ad Jus Publicum, ubi assiduus Auditor fuit
prælaudato *Domino* STRUVIO, *Excellentissimi Do-*
mini COCCEJI Juris Publici prudentiam expli-
canti; Nihil nunc supererat, quam ut hanc
in omni jure, ut de Philosophia non dicam, col-
lectam scientiam tandem publicè proderet & Jura
ad factum applicaret, hinc anno 1708. circa Festum
Michaëlis domum reversus est, & mox eodem anno
numero Advocatorum Ordinariorum Dicasterii Pro-
vincialis adscriptus, atque ita præmium Laborum
consecutus est, sed nec hoc Præmio contentus esse
voluit, majus expostulans, Summos in Jure hono-
res petens, hinc *me Pro-Decano* nomen AMPLISSIMÆ
EACUL-

FACULTATI JURIDICÆ professus est; Aperui
petitum jam laudatæ *Facultati Juridicæ*, quæ fa-
cile detulit, id enim vult Justitia, poenas & Pre-
mia pro meritis distribui, & ad Examen, quod vocant,
rigorosum, admissus talem se præbuit ut ad conscri-
bendam & publice habendam Disputationem Inaugu-
ralem via ipsi panderetur, cumque hanc D. V. d. I.
Martii *de Competente foro Violantium Privilegium Casae*
reum de non appellando in publicum producturus sit, Ma-
gnificum Dnum Rectorem, omnes omnium Colle-
giorum Proceres, Cives Academicos & quotquot
studiis favent, qua decet observantia invito & frequen-
tiam *mibi ac Præ Nobiliss. Dno Candidato* expeto.

PP. Sub Sigillo Facultatis Juridicæ
d. 28. Februarii Anno
MDCG XII.

Müller, Caspar Matthäus,

Disp. inaug. iur. de competente foro violantium privilegium caesareum de
non appellando

Rostochium 1712

4 Diss. 3414,21

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10963938-9

VD18 15083055-001